

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 51.

Vydána dne 29. července 1927.

Obsah: 114. Celní zákon.

114.**Celní zákon ze dne 14. července 1927.**

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.**ZÁSADY A ZAKLADNÍ POJMY.****§ 1.****Celní důchodek.**

Československý stát má výlučné právo vybírat clo ze zboží dováženého z jiných států do československého celního území a ze zboží vyváženého z tohoto území do jiných států.

§ 2.**Celní území; svobodné území; celní pohraniční pásmo.**

(1) Území, na něž se vztahuje právo státu vybírat clo, jest československým celním územím.

(2) Hranicí celního území (celní hranicí) jest zpravidla hranice státní. Tam, kde státní hranici tvoří tok mezinárodní, jest celní hranicí československý břeh toku nebo ramene, ve kterém leží státní hranice. U jiných hraničních vod a u hraničních cest může celní správa stanoviti úchylky celní hranice od státní hranice.

(3) Mezinárodními smlouvami mohou být do československého celního území zahrnuta celá území jiných států (celní jednota) nebo jejich části (celní přípojky) a naopak mohou být části státního území vyloučeny a připojeny k cizímu celnímu území (celní výluky).

(4) Část československého území, která není přičleněna k cizímu celnímu území, avšak

jest vyloučena z celního území tak, že se nevybírá clo ze zboží dovezeného do ní z celní ciziny k uložení nebo zpracování nebo ze zboží z ní do celní ciziny vyváženého, jest svobodným územím. Svobodné území může být zřízeno nebo zrušeno nařízením.

(5) Územní pruh podél celní hranice, jehož vnitřní hranici stanoví celní správa, jest celním pohraničním pásmem. Ostatní celní území jest celním vnitrozemím.

(6) Na místních tabulích obcí (osad), ležících v celném pohraničním pásmu, musí být vyznačeno, že obec (osada) jest v celném pohraničním pásmu.

§ 3.**Pohraniční styk; pohraniční hospodářství.**

(1) Styk obyvatelstva československého celního pohraničního pásmá s celním pohraničním pásmem sousedního celního území, jenž se děje k uspokojení denní potřeby, jest pohraničním stykem.

(2) Pohraničním hospodářstvím podle tohoto zákona rozumí se takové polní, lesní nebo rybniční hospodářství, jež jest přeřízeno celní hranicí nebo jež leží v celném pohraničním pásmu sousedního státu a jest hospodářsky obstaráváno a spravováno z místa v československém celním pohraničním pásmu. Podobně jest pohraničním hospodářstvím takové polní, lesní nebo rybniční hospodářství, jež leží v československém celním pohraničním pásmu a jest hospodářsky obstaráváno a spravováno z místa za celní hranicí.

(3) Nařízením nebo mezinárodní smlouvou mohou být povoleny pro pohraniční styk a pohraniční hospodářství zvláštní úlevy, odůvodněné místní potřebou.

§ 4.

S t y k s c e l n í c i z i n o u .

(1) Všechno zboží (hmotné včetně movité) může být do celního území dováženo, z něho vyváženo nebo jím prováženo.

(2) Výjimkou z této zásady může však dovoz, vývoz nebo průvoz zboží být nařízením zakázán nebo omezen pro celou oblast celního území nebo některou jeho část k ochraně státního monopolu nebo z důvodů vojenských nebo policejních nebo ke splnění mezinárodního závazku.

(3) Za mimořádných a naléhavých okolností mohou být nařízením stanoveny pro potřebnou dobu výjimky ze všeobecné volnosti oběhu zboží též z jiných důvodů. Takovéto nařízení nutno předložiti do 14 dnů ode dne vyhlášení Národnímu shromáždění nebo, nezasedá-li, Stálému výboru podle § 54 ústavní listiny k dodatečnému schválení; pozbývá platnosti, když některá sněmovna nebo Stálý výbor podle § 54 ústavní listiny odopře je schváliti, a to ode dne, kdy se stalo usnesení.

§ 5.

C l o .

(1) Clo jest dávka, která se vybírá podle ustanovení celního sazebníku ze zboží dováženého (dovozní clo) nebo vyváženého (vývozní clo).

(2) Kde tento zákon mluví o clu, rozumí se jím jak dovozní, tak i vývozní clo.

(3) Clo stanovené celním sazebníkem může být sníženo nebo zrušeno smlouvami s cizími státy (smluvní clo).

(4) Clo z výrobků celních výluk a států pozívajících nejvyšších výhod se vyměřuje a vybírá podle smluvních sazeb, pokud není jinak stanovenio ve smlouvách.

§ 6.

C e l n í s a z e b n í k .

(1) Celní sazebník stanoví, které zboží podléhá při dovozu nebo vývozu clu, i výši clu.

(2) Nařízením budou vydány vysvětlivky, jež doplňují a vykládají celní sazebník.

(3) Není-li zboží jmenováno v celním sazebníku a neobsahuje-li celní sazebník nebo vysvětlivky k němu směrnice pro jeho zařadění, zařadí se jako zboží, jemuž jest podobné svou povahou, způsobem výroby nebo účelem, k němuž má ho být použito.

§ 7.

O d v e t n á o p a t r ě n í .

(1) Ukládá-li některý stát na československé zboží nepříznivější cla než na zboží z jiných států nebo ztěžuje-li nespravedlivě jeho dovoz nebo průvoz nebo ztěžuje-li vývoz zboží z svého území nebo průvoz cizího zboží svým územím do československého celního území, mohou být nařízením stanovena opatření odvetná.

(2) Jestliže zboží dovážené z některého státu do československého celního území v důsledku zvláštních veřejných i jiných opatření, jako poskytováním vývozních nebo jiných výhod, zavedením delší pracovní doby nebo jiných nepříznivějších sociálních podmínek pracovních a pod., nebo v důsledku znehodnocení měny působí domácí výrobě mimořádnou soutěž, mohou být za naléhavých okolností nařízením stanovena vhodná ochranná opatření, zejména stanoveno zvláštní clo nebo přirážka ke clu nebo omezení dovozu. Pro sledování těchto zjevů jmenuje vláda poradní sbor, do kterého navrhují po dvou členech ministři financí, průmyslu, obchodu a živnosti a zemědělství.

(3) Nařízení vydaná podle tohoto paragrafu nutno předložiti do 14 dnů ode dne vyhlášení Národnímu shromáždění nebo, nezasedá-li, Stálému výboru podle § 54 ústavní listiny k dodatečnému schválení a pozbývají platnosti, když některá sněmovna nebo Stálý výbor podle § 54 ústavní listiny odopře je schváliti, a to ode dne, kdy se stalo usnesení.

§ 8.

S t r a n a ; p o p l a t n í k ; c e l n í p o h l e d á v k a ; c e l n í z b o ž í .

(1) Stranou podle tohoto zákona jest osoba, jež má zboží v moci, nebo osoba, jež prokáže, že jest oprávněna celní správě navrhovati, jakémú celnímu řízení má být zboží podrobeno.

(2) Poplatníkem jest osoba, jíž celní úřad vydá zboží do volného oběhu nebo k vývozu do celní ciziny, nebo osoba, jež nedbajíc ustanovení tohoto zákona dovezla zboží z celní ciziny do volného oběhu v celním území nebo vyvezla zboží z celního území do celní ciziny.

(3) Částka, která má být ze zboží na clu, daných a jiných dávkách zaplacena, jest celní pohledávkou, jež vznikne, jakmile celní úřad zjistí její výši.

(4) Zboží podléhající celnímu řízení jest celním zbožím.

HLAVA II.

ORGANISACE CELNÍ SPRÁVY
A ZAŘÍZENÍ CELNÍHO DOZORU.

§ 9.

Nejvyšší úřad celní správy.

(1) Nejvyšším úřadem celní správy jest ministerstvo financí.

(2) Ministerstvo financí spravuje celní důchodek a vykonává nejvyšší dozor v oboru celnictví. Do oboru činnosti ministerstva financí patří zejména dozírat, aby celní zákony a nařízení k jejich provádění vydaná, i zákony a nařízení, při nichž jest potřebí součinností celní správy, byly správně prováděny, a rozhodovati ve věcech, jichž vyřízení není přiděleno podřízeným úřadům celní správy.

§ 10.

Okrskové celní správy.

(1) Okrskové celní správy jsou vyšší úřady celní správy, jímž jsou podřízeny celní úřady a finanční stráž jejich obvodu.

(2) Obvod a zevrubnější vymezení oboru působnosti okrskových celních správ stanoví nařízení.

§ 11.

Celní úřady.

(1) Celní úřady vykonávají v první stolici veškeré úkoly spojené s projednáváním zboží v dovozu, vývozu a průvozu, vyměřují celní pohledávky a též je vybírají — pokud není jinak stanoveno nařízením — a dozírají při celním řízení, aby byly zachovávány platné zákazy a omezení styků s cizinou. Celní úřady jsou též povoleny zabraňovati celním trestným činům, objevovati je a zahajovati důchodekové trestní řízení. Celním úřadům mohou být svěřeny též jiné úkoly pro finanční správu vůbec a též pro jiná odvětví státní správy, pokud se opatření těchto stykají s celním projednáváním zboží nebo s přestupem státní hranice.

(2) Celní úřady jsou oprávněny upomínati o zaplacení celních pohledávek, poplatků, výloh a celních pokut a dáti vykonati zájem.

(3) Čelní úřady jsou bud' u celní hranice (pohraniční celní úřady) nebo v celním vnitrozemí (vnitrozemské celní úřady). Celní úřady mohou být zřízeny též ve svobodném celním území anebo, souhlasí-li cizí stát, na cizím celním území.

(4) Není-li celní úřad přímo u celní hranice, může být u ní zřízena celní hlídka, s vycílivacím oprávněním nebo bez něho. Celní hlídka jest součástí příslušného celního úřadu.

(5) Místo určené u celního úřadu nebo u celní hlídky k vykonávání celních úkonů nazývá se celnistvem.

(6) Pojmenování a sídla celních úřadů, jejich oprávnění a úřední hodiny budou vyhlášeny. Naléhavé celní úkony mohou být vykonány též mimo úřední hodiny.

(7) Nařízením může být stanoven, že určité druhy zboží smějí být projednávány jen určitými celními úřady.

§ 12.

Finanční stráž.

(1) Finanční stráž jest ozbrojený a stejnokrojem opatřený sbor, jehož kázeň jest přizpůsobena kázni vojenské a jenž jest určen k tomu, aby střežil celní hranici, vykonával celní dozor na přechod osob a přestup zboží na celní hranici a hraničních vodách, aby zabraňoval celním přestupkům a je objevoval, i aby konal pomocné služby u celních úřadů.

(2) Úkolem finanční stráže jest též střežiti státní hranici a dozírat na pohraniční osobní styk a na oběh zboží s hlediska kontroly patřící do oboru působnosti jiných správních odvětví podle pokynů daných celní správou.

(3) Finanční stráž může konati strážní, kontrolní a jinou službu též v jiných oborech státní služby.

(4) Služba finanční stráže bude podrobněji stanovena služebním předpisem, jejž vydá minister financí.

§ 13.

Všeobecná oprávnění finanční stráže k ochraně celního důchodu.

(1) Finanční stráž jest v celním pohraničním pásmu oprávněna vstupovati při výkonu dozorčí služby na pozemky a do budov — nikoli však do obydlených bytů a uzavřených místností k nim patřících — a je prohlížeti. Finanční stráž musí prokázati své oprávnění k prohlídce budov, a žádá-li toho osoba, u které vykonala prohlídku budov, jest povinna vydati jí hned nejdéle do 24 hodin písemné potvrzení o vykonané prohlídce a důvodech pro její provedení, i o věcech u ní zábaných.

(2) V celním pohraničním pásmu jest finanční stráž oprávněna prohlížeti silniční vo-

zidla, plavidla a letadla, i zboží na nich naložené, dátí otevřít schrány, nahližeti do celních, dopravních a jiných listin a požadovati údajů a vysvětlení, aby mohla posouditi, zda byly zachovány celní předpisy.

(3) Finanční stráž může při výkonu služby v celném pohraničním pásmu zastavovati osoby a požadovati předložení osobních průkazů; má-li důvodné podezření, že zastavená osoba má pod oděvem zboží, může ji podrobiti tělesné prohlídce.

(4) Nelze-li tato oprávnění vykonati přímo na místě nebo nesouhlasí-li zastavená osoba s prohlídkou na místě, jest ji vykonati u nejbližšího celního nebo bezpečnostního úřadu nebo u finanční stráže nebo na jiném příhodném místě.

(5) Na hraničních vodách může finanční stráž vykonávat práva nahoře uvedená pouze na plavidlech, jež přistála u břehu.

(6) V celném vnitrozemí přísluší finanční stráži práva nahoře uvedená na nádražích, v přístavech, v překladištích, ve kterých se zboží celně projednává, a v podnicích podrobených celnímu dozoru.

(7) Finanční stráž konající službu má zákonem stanovená práva stráže civilní a vojenšké, ale smí, šetříc předepsané opatrnosti, užiti zbraně jen v případě nutné obrany, aby odvrátila násilný útok, jenž na ni byl učiněn nebo jí přímo hrozí, nebo není-li možno jinak překonati odpor směřující ke zmaření jejího služebního výkonu, nebo nemůže-li zamezit útoku podloudníka, jehož nemůže jiným způsobem zadržeti. Zbraně smí však použít pouze takovým způsobem, jenž stačí k tomu, aby útok byl odražen aneb aby její výzvy bylo uposlechnuto.

(8) V celném pohraničním pásmu smí finanční stráž užiti zbraně také proti osobám, jež se nezastaví, byvše k tomu stráží, která dala na jevo, že jest stráž finanční, opětne vyzvány, neohrozuje-li tím jiných osob.

(9) V celní cizině koná finanční stráž službu jen jako pomocný orgán celních úřadů bez zbraně.

§ 14.

Zvláštní oprávnění orgánů celní správy.

(1) Orgánové celní správy jsou oprávněni vzít v dočasnou úschovu zboží, o němž lze důvodně předpokládati, že na něm tkví celní závaznost (§ 23) nebo že s ním byl spáchán celní přestupek, i věci, v nichž jest toto zboží

zabaleno nebo jež slouží k dopravě předmětu celního přestupku nebo k zatajení celního přestupku. Orgánové celní správy vysetřujíce trestný čin jsou oprávněni vzít v dočasnou úschovu věci, jež by mohly tvořiti důkazní prostředek. Dopravovadel, jichž bylo použito při celném přestupku, může být bezplatně upotřebeno k dopravě uchopeného zboží k nejbližšímu úřadu, u něhož může být uloženo.

(2) Zabavení zboží a jiných věcí, ať z důvodů uplatňování celní závaznosti nebo stíhání celního přestupku, může vysloviti jen celní úřad nebo úřad celnímu úřadu nadřízený, i úřad povolaný vysetřovati celní přestupky.

(3) Převzetí v dočasnou úschovu nebo zabavení vykoná se převzetím zboží v držbu; kdyby však uschování působilo značné obtíže nebo výlohy, stačí zakázati držiteli věci nebo jeho zástupci jakkoli nakládati se zbožím nebo s jinou věcí.

(4) Stihají-li orgánové celní správy celní přestupek, jsou oprávněni obviněného zadržeti a vzít do prozatímní vazby, je-li nebezpečí v prodlení a jsou-li zároveň předpoklady zadržení a vazby (§ 15). Byl-li obviněný vzat do prozatímní vazby, musí být bud' do 48 hodin propuštěn na svobodu nebo odevzdán úřadu, který jest oprávněn vykonati další řízení.

(5) Úřad jest povinen vyslechnouti předenou osobu ihned, nejdéle však do 24 hodin, a rozhodnouti, má-li být vzata do vazby nebo propuštěna na svobodu.

§ 15.

Zadržení a vzetí do vazby.

(1) Úřad povolaný vysetřovati celní přestupky nebo důchodkový trestní soud může zadržeti osobu obviněnou z celního přestupku, a zůstala-li i po svém výslechu dostatečně podezřelou z trestného činu, vzít ji do vazby:

a) byl-li pachatel přistižen při činu a nelze-li jeho totožnost ihned zjistiti;

b) uprchl-li obviněný nebo skrývá-li se, aby se vyhnul důchodkovému trestnímu řízení;

c) nemá-li obviněný v celném území stálého bydliště a je-li nebezpečí, že se vyhne důchodkovému trestnímu řízení;

d) páchá-li obviněný celní přestupky po živnostensku;

e) je-li podezření opakováno celního přestupku nebo podezření účasti jiných osob a je-li důvodná obava, že by ponecháním na svobodě bylo zmařeno vysetřování.

(2) V celném pohraničním pásmu může býtí zadržena a vzata do vazby též osoba, obviněná z celního přestupku, jejiž totožnost nelze zjistit:

a) jestliže se snaží uschovati předmět celního přestupku nebo se ho zbavit;

b) jestliže se snaží zahladiti stopy celního přestupku nebo snaží-li se působením na osoby v trestním řízení zúčastněné mařiti zjištění pravdy.

(3) Vazba nesmí trvat delší dobu, než toho vyžadují okolnosti, které daly k ní popud, a musí býtih ihned zrušena, jakmile zanikne její důvod, nejdéle však do tří měsíců od jejího uvalení.

(4) Vazbu kromě případů uvedených v prvním odstavci, písm. e), a v druhém odstavci, písm. b), jest zrušiti, dá-li obviněný nebo za něho jiná osoba jistotu přiměřenou škodě, která byla učiněna státu, pokutě a nákladem trestního řízení.

§ 16.

Prohlídka místnosti a osob.

(1) Prohlídka kterékoli místnosti může býtí nařízena, je-li důvodné podezření, že se v ní skrývá osoba dopustivší se celního přestupku nebo že jsou v ní ukryty věci, s nimiž byl spáchan celní přestupek nebo jež mají význam pro určité trestní vyšetřování důchodkové.

(2) Tuto prohlídku orgánem celní správy může nařídití okrsková celní správa nebo úřad povolaný vyšetřovati celní přestupky, a je-li nebezpečí v průtahu, též celní úřad nebo vedoucí úředník finanční stráže.

(3) Orgán celní správy, vykonávající prohlídku budov, musí prokázati své oprávnění k tomu, a žádá-li toho osoba, u které vykonal prohlídku, vydati jí ihned nebo nejdéle do 24 hodin písemné potvrzení o vykonané prohlídce a důvodech pro její provedení i o věcech u ní zabavených.

(4) Tělesná prohlídka může býtí vykonána, je-li důvodné podezření, že osoba uschovává u sebe zboží, jež ušlo celnímu řízení, nebo věc, jež může býtí důkazem v důchodkovém trestním řízení. Tělesnou prohlídku lze vykonati teprve, když podezřelá osoba byla bezvýsledně vyzvána, aby vydala uschovanou věc. Tělesná prohlídka smí býtí konána jen osobou stejného pohlaví a s patřičnou šetrností.

(5) Tělesnou prohlídku může nařídití celní úřad; je-li nebezpečí v průtahu nebo koná-li se

celní prohlídka ve vlaku nebo na plavidle, může ji vykonati nebo nařídití celní úředník nebo příslušník finanční stráže.

§ 17.

Zvláštní oprávnění při celním dozoru.

(1) Podniky, jež požívají nějaké celní výhody nebo jimž udělila celní správa podle celních předpisů nějaké povolení s určitými podmínkami, podléhají celnímu dozoru.

(2) Tento dozor opravňuje orgány dozorem pověřené zejména vstupovati podle potřeby do skladisť a do obchodních a výrobních místností podniku, nahlížeti do zvláštních zápisů celní správou předepsaných, zjišťovati zásoby zboží a požadovati o nich vysvětlení, dozírat, zda se užívá zboží k povolenému účelu nebo se zpracovává tak, jak bylo povoleno, a též býtí při provozování podniku stále přítomnu.

(3) Povolí-li celní správa nějakou výhodu celní, může si též vymínti zvláštní pokutu. O tom, zda a jakou částkou vymíněná pokuta propadá, rozhoduje celní správa. Tato pokuta vybere se způsobem stanoveným pro vybíráni a vymáhání dlužných daní přímých a nelze ji přeměnit v trest na svobodě.

§ 18.

Oprávnění orgánů celní správy u některých druhů dopravy.

(1) Úředníci celních úřadů, vykonávající celní úkony v dopravě železniční a plavební, dále úředníci celní správy, kteří jsou trvale pověřeni dozorem na dopravu železniční a plavební a služebním dohledem na celní úřady, i úředníci, které k tomu určí v jednotlivém případě celní správa, opatří je služebním příkazem, jsou ve službě oprávněni přesvědčiti se, zda dopravní podnik plní své povinnosti, které má k celnímu důchodku, a zda celní důchodek jest chráněn jeho úkony; jsou též oprávněni doprovázeti vlaky a plavidla za jízdy nebo dátí je doprovázeti finanční stráži.

(2) Jde-li o poštovní dopravu, jsou úředníci celní správy oprávněni přesvědčiti se, zda pošta plní své povinnosti k celnímu důchodku a zda celní důchodek jest chráněn jejími úkony.

(3) Ve vzdušné dopravě mají orgánové celní správy ve službě volný přístup na místo

příletu a odletu letadel a jsou oprávněni prohlédnouti přistálé letadlo a jeho náklad, dáti je pod celní dozor a vůbec zařídit, co uznají za nutné k zajištění zájmů celního důchodku.

§ 19.

Součinnost veřejných úřadů a orgánů v celní službě.

(1) Důchodková kontrola a finanční stráž, pokud koná službu v celném vnitrozemí, jsou povolány objevovati celní přestupky i v místech nebo v případech, jež nepatří podle tohoto zákona ve služební obvod nebo obor působnosti finanční stráže.

(2) Soudy, veřejné úřady a veřejné orgány jsou povinny poskytovati celní správě pomocí, kdykoliv o ni požádá.

(3) Přistihnou-li orgánové bezpečnostní služby někoho při celním trestném činu, jsou povinny zadržeti jej a předvésti nejbližšímu celnímu úřadu nebo nejbližší finanční stráži nebo nejbližšímu úřadu bezpečnostnímu nebo zjistit osobu a předběžně skutkovou podstatu přestupku a vždy to oznámiti finančnímu úřadu nebo finanční stráži, jež musí ihned další opatřiti.

§ 20.

Poměr zaměstnanců veřejných dopravních podniků k celní službě.

(1) Zaměstnanci pošty, železnice a jiných veřejných dopravních podniků jsou povinni bedlivě dbát ustanovení tohoto zákona o dodávání dovozního, vývozního a průvozního zboží celním úřadům (§ 24).

(2) Tito zaměstnanci jsou dále povinni oznamovati celní trestné činy, o nichž se doveděli při výkonu své služby.

(3) Zaměstnancům veřejných dopravních podniků může být v dohodě s dopravním podnikem uloženo, aby pomáhali při správě a vybírání cla; pro tyto úkoly musí být vzati do slibu.

(4) Veřejné dopravní podniky jsou povinny vyloučiti na žádost celní správy ze služby v celním pohraničním pásmu a při celném řízení zaměstnance, kteří se dopustili podloudnictví nebo opětovně jiného celního přestupku.

HLAVA III.

CELNÍ ŘÍZENÍ.

1. Všeobecná ustanovení.

a) Přestupování celní hranice.

§ 21.

Kde jest dovoleno přestupovat celní hranici.

(1) Zboží smí být dováženo nebo vyváženo přes celní hranici jen po celních cestách, nejde-li o výjimky stanovené v osmém odstavci tohoto paragrafu nebo o výjimky, jež budou stanoveny podle devátého odstavce tohoto paragrafu.

(2) Celními cestami jsou:

- a) železnice sloužící veřejné dopravě jen pro dopravu železniční;
- b) mezinárodní cesty vodní;
- c) přístavy na hraničních vodách a vjezdy do nich, jsou-li otevřeny pro všeobecnou dopravu zboží;
- d) pozemní a vodní cesty, jež byly veřejně vyhlášeny za celní cesty a jsou označeny jako celní cesty.

(3) Všechny ostatní cesty a toky a ony části pohraničních vod, jež nejsou vyhlášeny za celní cestu, rovněž tunely, štoly a pod. pod celní hranicí jsou vedlejšími cestami. Na těchto přechodech jest dovolena doprava zboží jen s povolením celní správy.

(4) Cestu mezi celní hranicí a pohraničním celním úřadem a naopak jest vykonati bez průtahu, beze změny nákladu a bez odbočení od celní cesty.

(5) Z vodních plavidel smí být zboží vykládáno a na ně nakládáno jen u přístavišť určených celní správou.

(6) Byl-li někdo živelní pohromou nebo nějakou nehodou donucen odbočiti od celní cesty nebo přistati mimo dovolené přístaviště, jest povinen hlásiti se co nejdříve u nejbližšího celního úřadu nebo u nejbližšího oddělení finanční stráže.

(7) Pro vzdušnou dopravu platí zvláštní ustanovení (§ 80).

(8) Po vedlejších cestách smí se převážeti:

- a) rybářský úlovek v hraničních vodách, který přivážejí českoslovenští rybáři na československých plavidlech;

b) věci zachráněné při živelních pohromách nebo nehodách.

(9) Aby se ulehčil pohraniční styk a hospodaření na pohraničních hospodářstvích, mohou být povoleny další úlevy nařízením.

§ 22.

Kdy jest dovoleno přestupovati celní hranici.

(1) Cestující osoby, jež nemají zboží, a zboží, dopravované veřejnými podniky dopravními v pravidelné době, mohou přestupovati celní hranici ve dne i v noci.

(2) V jiných případech smí zboží přestoupiti celní hranici pouze tak, aby mohlo být dopraveno k celnímu úřadu pohraničnímu v úředních hodinách.

(3) Celní správa může podle potřeby povolit výjimky z těchto ustanovení.

§ 23.

Celní závaznost.

(1) Jakmile vstoupí zboží přes celní hranici do celního území, vzniká celní závaznost, t. j. zboží podléhá celnímu řízení a tkví na něm podle ustanovení tohoto zákona právo státu na clo.

(2) Dokud nebude vykonáno celní řízení a strana nesplní podmínky stanovených pro vydání zboží k volnému nakládání nebo dokud celní zboží nevystoupilo z celního území zpět do celní ciziny, může celní správa nedbájíc práv třetích osob takové celní zboží zadřízeti, a vyhnulo-li se celnímu dozoru nebo uniklo-li mu, vzítí je v úschovu.

(3) Dokud nezanikne celní závaznost, není celní správa povinna vydati celní zboží ani soudu ani jinému úřadu.

(4) Celní závaznost zaniká projednáním celního zboží do volného oběhu nebo do dovozního styku s celní výhodou nebo jeho zaznamenáním nebo výstupem do celní ciziny.

§ 24.

Povinnost dodati zboží celnímu úřadu.

(1) Zboží dovážené z celní ciziny nebo určené k výstupu přes celní hranici musí být dodáno pohraničnímu celnímu úřadu k cel-

nímu řízení. Dodati zboží jest povinností toho, kdo zboží dopravuje.

(2) Je-li na celní cestě celní hlídka, jest dopravovatel povinen zastavit u ní bez výzvy a předložiti jí listiny o nákladu.

(3) Celní hlídka určí, jak má být zajištěno, že zboží bude dopraveno v nezměněném stavu k pohraničnímu celnímu úřadu.

(4) Celní správa může povoliti výjimky z povinnosti dodati zboží vůbec nebo některému pohraničnímu celnímu úřadu nebo celní hlídce, pokud takové výjimky nejsou již stanoveny zákonem (§§ 71, 72, 80, 81).

(5) Nálezce jest povinen hlásiti nejbližšímu celnímu úřadu nebo nejbližší finanční stráži zboží nalezené blízko celní hranice, dále zboží vodou hranicí nebo tekoucí z celní ciziny na břeh vyplavené nebo k břehu připlavené. Zboží jest převzti v celní úschovu nebo dátí je pod celní dozor, je-li pravděpodobno, že na takovém zboží tkví clo.

(6) Nález zboží vyhlásí celní úřad nebo finanční stráž s výzvou, aby oprávněná osoba se k němu přihlásila do tří dnů, podlehá-li zboží rychlé zkáze, jinak do tří měsíců; ne-přihlásí-li se oprávněná osoba ve stanovené lhůtě, může být zboží prodáno veřejnou dražbou nebo zničeno. Prodá-li se zboží veřejnou dražbou a přihlásí-li se do roka oprávněná osoba o dražební výtežek, vyplatí se jí tento po srážce dražebních nákladů, clá, daní a jiných dávek, splatného skladného a jiných výloh, jež snad vznikly, i případného zákoného nálezného, není-li důvodného podezření, že zboží bylo nebo mělo být podloučně dopraveno do celního území; jinak připadá zbytek dražebního výtežku po výplatě zákoného nálezného státu.

§ 25.

Omezení styků a zostený dozor v celním pohraničním pásmu.

(1) Podomní nebo kočovně provozovaný obchod smí být v celním pohraničním pásmu povolen, jen když celní správa dá k tomu souhlas. Souhlas může být kdykoliv odvolán.

(2) Stavěti budovy a ohrady nebo zřizovati výrobní nebo obchodní podniky v pásmu do 100 metrů od celní hranice, dále zřizovati cesty přes celní hranici, zřizovati převozy, klásti lávky nebo stavěti mosty přes hraniční vody a zřizovati na hraničních vodách přistavní můstky lze jen se souhlasem celní správy; celní správa může učiniti opatření, aby byl

zrušen podnik nebo zařízení vystavěné bez jejího souhlasu.

(3) Oběh zboží v celním pohraničním pásmu podléhá dozoru (§ 13).

(4) Na úseky celného pohraničního pásma, ve kterých se rozmohlo podloudnictví, může celní správa uvaliti zostřený dozor.

(5) Uvalení a zrušení zostřeného dozoru, i podrobnější předpisy o jeho rozsahu a provádění jest vyhlásiti veřejnou vyhláškou.

(6) Uvalí-li se zostřený dozor, může být stanoveno:

a) že zboží podléhající zostřenému dozoru, musí být provázeno za dopravy zvláštním osvědčením, nedopravuje-li ho veřejný podnik dopravní;

b) že zboží podléhající zostřenému dozoru, zejména dobytek, musí být opatřeno zvláštními značkami nebo přihlašováno a odhlašováno k zaznamenání v úředním seznamu;

c) že se podnikům obchodním, průmyslovým a zemědělským ukládá, aby měly uloženo zboží zostřenému dozoru podléhající jen v místnostech úředně schválených a dohledu snadno přístupných, aby měly celní neb odberné listiny na takové zboží, aby vedly o jeho přírůstku a úbytku zvláštní zápisu pro celní správu a aby neměly v zásobě více zboží, než kolik se dovolí;

d) že nové podniky, v nichž se zamýšlí obchodovati určitým zbožím nebo je v nich po živnostensku vyráběti a zpracovávati, smějí být zřizovány jen se souhlasem celní správy a že tohoto souhlasu jest potřebí dosavadním podnikům k rozšíření obchodní a výrobní činnosti na takové zboží;

e) že obchodování na trzích podléhá zvláštnímu dohledu.

(7) Z těchto opatření může být stanoveno kterékoli zvlášť o sobě nebo mohou být sdružena.

§ 26.

Zostřený dozor v celním vnitrozemí.

V celném vnitrozemí může celní správa, řídic se ustanoveními § 25, odst. 4 až 7, výjimečně zostřiti dozor na zboží, s nímž se provádí rozsáhlé podloudnictví, a stanoviti:

a) že zboží podléhající zostřenému dozoru musí být provázeno za dopravy z celní ciziny nebo z celného pohraničního pásma až do místa určení zvláštním osvědčením, nedopravuje-li ho veřejný podnik dopravní;

b) že podniky obchodní, průmyslové a zemědělské, jež odebírají zboží podléhající zostřenému dozoru přímo z celní ciziny, jsou povinny vésti o přírůstku a úbytku zápis, v němž jest též poznamenati, kdy a kde bylo zboží vyceleno.

b) Prohlašování zboží a navrhování celního řízení.

§ 27.

Prvotní prohláška.

(1) Odesilatel zboží, jež jest určeno k dovozu nebo průvozu a dopravováno jako náklad veřejným dopravním podnikem (poštou, železnici, lodí, letadlem atd.) nebo jinak, jest povinen přiložiti k dopravní listině prvotní prohlášku jím podepsanou.

(2) Opomene-li odesilatel připojiti prohlášku nebo ztratila-li se za dopravy, jest dopravní podnik, jenž po prvé dodá zboží celnímu úřadu, povinen vyhotoviti náhradní prohlášku jím podepsanou.

(3) V prvotní prohlášce musí být přesně vyznačen odesilatel a příjemce, země původu, počet, značky a čísla nákladových kusů, druh obalu, množství a druh zboží podle pojmenování v obchodě obvyklého a cena zboží.

(4) Nařízením mohou být povoleny úlevy a stanoveny vnější náležitosti prvotních prohlášek.

§ 28.

Prohlašování zboží.

(1) Kdykoliv strana navrhuje celní řízení (§ 38), jest povinna prohlásiti zboží písemně, pokud není výslovně dovoleno prohlásiti je ústně, a předložiti dopravní listiny, povolení, účty atd., jichž jest potřebí k celnímu řízení, nestanoví-li tento zákon nebo nařízení jinak.

(2) Ústní prohláška stačí při dovozu zboží, jehož druh, povaha a sazební příslušnost jsou zcela zřejmé.

(3) Pokud v jiných případech není stanoveno již tímto zákonem, že stačí ústní prohláška nebo že zboží může být projednáno podle celního nálezu, mohou být tyto úlevy povoleny nařízením.

(4) Neprohlásí-li strana zboží vůbec nebo rádně nebo není-li celní úřad oprávněn konati navrhované celní řízení nebo chybějí-li povolení nebo jiné povinné doklady, jest uložiti

zboží na útraty a nebezpečí strany z úřední moci ve veřejném celním skladisti, leč by strana navrhla zpětný vývoz zboží do celní ciziny. Nehodí-li se zboží k uložení ve veřejném celním skladisti nebo není-li uložení zboží do něho proveditelné nebo není-li u celního úřadu veřejného celního skladistě, jest celní úřad oprávněn nařídit, aby bylo zboží vyvezeno zpět do celní ciziny, nebo může je na útraty a nebezpečí strany vzít v dočasné úschovu nebo zajistiti jiným vhodným způsobem, aby zboží nebylo změněno nebo zaměněno. Nerozhodne-li strana do tří dnů, podléhá-li zboží rychlé zkáze, jinak do tří měsíců, co se má s ním státi, zboží se prodá. O prodeji a použití výtežku platí obdobně ustanovení § 61.

(5) Zjistí-li celní správa, že osoba, jež po živnostensku prohlašuje zboží za jiné osoby, nemá potřebných znalostí nebo že se opětovně dopustila celního trestného činu, může ji vyloučiti z prohlašování zboží na určitou nebo neurčitou dobu.

§ 29.

Náležitosti písemné prohlášky.

(1) Písemná prohláška musí obsahovati tyto vnitřní náležitosti:

- a) jméno a bydliště odesilatele a příjemce;
- b) počet, druh, značky a čísla nákladových kusů;
- c) množství zboží podle měřítek stanovených celním sazebníkem (váhu, míru, počet kusů a pod.);
- d) druh a povahu zboží podle pojmenování v celním sazebníku; patří-li zboží do čísla celního sazebníku, jehož znění jest takové, že do něho patří více druhů zboží, v něm výslově nejmenovaných, jest udati též obchodní pojmenování zboží; u zabaleného zboží jest udati, kolik zboží jest v každé schráně a v každém nákladovém kuse, jakého druhu a jaké povahy jest zboží;

e) cenu, podléhá-li zboží hodnotnému clu; u zboží, pro které jest stanovena průměrná cena, může býti udána tato cena místo skutečné ceny (§ 92);

f) zemi původu;

g) při vývozu zboží zemi určení;

h) den a rok sepsání prohlášky a podpis strany.

(2) Údaje o zemi původu nebo určení jest na vybídnutí hodnověrně prokázati.

(3) Nařízením mohou býti povoleny úlevy z vnitřních náležitostí písemné prohlášky a stanoveny její vnější náležitosti.

§ 30.

Náležitosti ústní prohlášky.

(1) Při ústním prohlašování jest udati nebo průvodními listinami prokázati:

- a) jméno a bydliště odesilatele a příjemce;
- b) u zboží zabalého počet a druh nákladových kusů;
- c) druh zboží podle obyčejného pojmenování a množství jeho;
- d) u dováženého zboží zemi původu, u výváženého zemi určení.

(2) Nařízením mohou býti povoleny úlevy z náležitosti ústní prohlášky.

§ 31.

Pomůcky k prohlašování zboží.

Strana může před prohlášením vysetřiti za úředního dohledu váhu, míru, počet kusů, druh a povahu zboží a použiti bezplatně celních vah, závaží, měr a jinakých celních přístrojů, nástrojů a náradí, pokud jich použitím netrpí celní služba. Strana jest práva celní správě z poškození nebo ztráty těchto použitých věcí.

§ 32.

Oprava prohlášky zboží.

Písemnou nebo ústní prohlášku může strana opraviti nebo doplniti, dokud se ještě nezačalo s celní prohlídkou.

§ 33.

Návrh celního řízení.

Strana jest povinna navrhnuti v celní prohlášce druh celního řízení, jakému má býti zboží podrobeno. U zboží, jež podléhá hodnotnému clu, jest zároveň navrhnuti, na jakém základě má býti clo vyměřeno (§ 92).

c) Celní prohlídka a průkaz o celném řízení.

§ 34.

Celní prohlídka.

(1) Na základě prohlášky prohlédne celní úřad zboží. Celní prohlídka jest vnější a vnitřní.

(2) Vnější prohlídou zjistí se hrubá váha nebo počet kusů, a je-li zboží zabalen, též počet nákladových kusů, jejich značky, čísla a druh obalu. U zboží pod úřední závěrkou prohlédne se též závěrka. Podle potřeby prohlédnou se též dopravní prostředky, nemají-li tajných schránek.

(3) Vnitřní prohlídou zjistí se množství, druh a povaha zboží podle pojmenování a měřítek celního sazebníku.

(4) Celní úřad může jak při vnější tak i při vnitřní prohlídce prohlížeti a zkoušet namátkou tolik nákladových kusů, kolik uzná za nutno, aby se mohl s dostatečnou jistotou přesvědčiti o obsahu celé zásilky. Straně nepřísluší vliv na výběr nákladových kusů.

(5) Zjistí-li se rozdíl mezi prohlášeným množstvím zboží a množstvím zjištěným celní prohlídou, zavede se vždy trestní řízení, jestliže rozdíl činí více než 10% prohlášeného množství, jinak jen tenkráte, když jest podezření celního trestného činu.

(6) Podléhá-li zboží hodnotnému clu, zavede se trestní řízení, jestliže rozdíl mezi cenou prohlášenou a cenou úředně zjištěnou činí více než 25%.

(7) Vyclívá-li se zboží podle počtu kusů, má každý rozdíl mezi prohlášeným počtem kusů a počtem zjištěným celní prohlídou v zápetí trestní řízení.

§ 35.

Pomáhání při celném řízení.

(1) Strana jest povinna vyložiti zboží tak, aby mohlo být snadno prohlédnuto, zejména jest povinna pomáhati sama nebo svými pomocníky na vlastní útraty a nebezpečí při celní prohlídce podle pokynů celního úřadu.

(2) Je-li výkon pomocných prací vyhrazen pracovním silám úředně ustanoveným, jest strana povinna jich použíti a zaplatiti za to poplatky (§ 109) stanovené celní správou.

§ 36.

Průkaz o celném řízení.

(1) Celní úřad je povinen vydati straně stvrzenku na důkaz, že bylo celní řízení vykonáno a vyměřená celní pohledávka byla zaplacena, poshověna nebo zajištěna.

(2) Dokud nevydá celní úřad této stvrzenky, nesmí být zboží odvezeno z celniště; celní úřad může však povoliti výjimku.

§ 37.

Komupřísluší posuzovat i správnost celního řízení.

Posuzovati, zdali bylo celní řízení podle platných ustanovení správně vykonáno, přísluší nadřízeným úřadům celní správy.

2. Druhy celního řízení.

A. Vyclívání zboží.

§ 38.

Volný oběh.

Volným oběhem podle tohoto zákona jest oběh zboží vyrobeného v celním území nebo cizozemského zboží, jež přešlo do volného oběhu v celním území za podmínek stanovených tímto zákonem a celním sazebníkem (zdomácnělého zboží). Zboží ve volném oběhu nepodléhá celnímu řízení.

§ 39.

Dovoz.

(1) Zboží dovážené z celní ciziny může přijít do volného oběhu v celním území jen tehdy, bylo-li vyceleno nebo propuštěno bez cla.

(2) Zboží určené pro volný oběh podrobí se na základě písemné nebo ústní prohlášky vnější a vnitřní prohlídce, aby se zjistilo, je-li zákonitý podklad pro povinnost platiti clo, daně a jiné dávky. Je-li tu tento podklad, vyměří se podle výsledku celní prohlídky celní pohledávka a případné poplatky nebo výlohy. Jakmile celní pohledávka a případné poplatky a výlohy byly zaplaceny nebo poshoveny, nebo zjistí-li se, že zboží nepodléhá clu, daním nebo dávkám, propustí se zboží do volného oběhu.

(3) Vyclívá-li se zboží podle ceny, musí být cena písemně prohlášena, pokud nejsou stanoveny výjimky tímto zákonem nebo nebou stanoveny nařízením. Celní úřad jest oprávněn požadovati, aby mu byl předložen účet za zboží a seznam výloh za obal, dopravu, pojištění, zprostředkování a pod., jež vzešly do okamžiku přestupu celní hranice.

(4) Žádá-li strana, aby bylo zboží propuštěno beze cla z některého důvodu uvedeného v § 87, jest povinna osvobozenací důvod prokázati.

(5) Nařízením může být stanoveno, že pohraniční celní úřady nejsou povinny vyclívat zboží, jehož prohlídka jest obtížná a zdlouhavá, nýbrž že vyklívání musí být navrhováno jen u celního úřadu v místě určení nebo u celního úřadu, ležícího na pravidelné cestě k místu určení.

§ 40.

Vývoz.

(1) Zboží podléhající vývoznímu clu pro jedná se na ústní prohlášku, zboží, jehož výstup musí být prokázán nebo jehož vývoz jest zakázán, na písemnou prohlášku, nebudou-li stanoveny výjimky nařízením, ostatní vývozní zboží na ústní prohlášku nebo podle dopravních listin.

(2) Zboží podléhající vývoznímu clu a zboží, jehož výstup musí být prokázán nebo jehož vývoz jest zakázán, podléhá vnější i vnitřní prohlídce. Ostatní vývozní zboží nemusí být prohlíženo, není-li podezření celního nebo jiného trestného činu.

(3) Opustilo-li zboží, jehož výstup musí být prokázán, celní úřad, avšak nelze-li je vyvézti za celní hranici pro nepředvídanou překážku, musí být neprodleně dopraveno zpět k celnímu úřadu. Nenalozí-li strana jinak se zbožím, jest je uložiti ve veřejném celním skladisti. Celní úřady, jež nemají veřejných celních skladisť, mohou vzít zboží na útraty a nebezpečí strany v dočasné úschovu nebo zajistiti jiným vhodným způsobem, aby nemohlo být změněno, nebo zaměněno. Nerozchodne-li strana do tří dnů, podléhá-li zboží rychlé zkáze, jinak do tří měsíců, co se má s ním státi, zboží se prodá. O prodeji a použití výtěžku platí obdobně ustanovení § 61.

B. Vázaný oběh.

§ 41.

Vázaný oběh.

(1) Vázaným oběhem jest oběh zboží, které bylo dovezeno z celní ciziny do celního

území, avšak nebylo ještě vydáno do volného oběhu nebo do dovozního styku s celní výhodou, ani nebylo zaznamenáno, ani nevystoupilo z celního území znova do celní ciziny.

(2) Zboží ve vázaném oběhu jest zbožím celním, na kterém tkví celní závaznost.

a) Poukazování.

§ 42.

Druhy poukazování.

(1) Odkazuje-li celní úřad zboží pod celním dozorem k dalšímu celnímu řízení u jiného celního úřadu, nazývá se toto řízení poukazováním.

(2) Poukazování děje se buď opovědkou nebo průvodkou.

aa) Poukazování opovědkou.

§ 43.

Kdy ještě dovoleno poukazovatí opovědkou.

(1) Poukazovati opovědkou jest dovoleno v dopravě železniční všeobecně, v dopravě jinými dopravními podniky jen tehdy, když jim to bylo celní správou výslově povoleno.

(2) K poukázání opovědkou nepožaduje se sice zvláštní prohláška, může však být zařízeno jen na návrh dopravního podniku. Od podniku může být požadována jistota.

(3) Vozidla musí být tak zařízena, aby se dala bezpečně uzavřít; nelze-li jich bezpečně uzavřít, může být poukazování opovědkou dovoleno jen výjimečně.

§ 44.

Povinnosti dopravního podniku.

(1) Převzetím opovědky přijímá dopravní podnik povinnost, dodati zboží v nezměněném stavu a ve stanovené lhůtě úřadu oprávněnému k celnímu řízení, a nedodá-li ho ve stanovené lhůtě, nahraditi ušlé dávky, a to podle příslušných nejvyšších celních sazeb, nebude-li povaha zboží zjištěna nebo dostatečně prokázána, nebo podle nejvyšší sazby celního sazebníku, nebude-li ani druh zboží zjištěn nebo dostatečně prokázán. Náhrada vybere se způsobem předepsaným pro vymáhání dlužných daní přímých.

(2) Dopravuje-li zboží několik podniků železničních nebo jiných dopravních za sebou,

přechází povinnost dodatí zboží nebo, nebylo-li zboží dodáno, hraditi ušle dávky na každý další dopravní podnik. Těchto závazků jest prost první a každý následující podnik pouze tenkráte, jestliže prokáže, že opověděné zboží rádně odevzdal dalšímu podniku.

(3) Povinnost dopravního podniku zaniká, dodal-li opověděné zboží v pořádku s opovědkou celnímu úřadu, oprávněnému k dalšímu celnímu řízení.

§ 45.

Řízení u úřadu, jenž zboží o povídá.

(1) Poukazující úřad prohlédne poukazované zboží dovozní nebo průvozní pouze tenkráte, když má podezření, že byl spáchán celní trestný čin nebo že zásilka obsahuje zboží, jež může přestoupiti celní hranici jen na zvláštní povolení, vývozní zboží však podrobí vždy celní prohlídce.

(2) Zboží musí být zpravidla dánou pod celní závěrku. V železniční dopravě může být nařízením dovoleno používat místo celní závěrky prostorové závěrky železniční a stanovenou, aby opovídací úřad užíval prostorové celní závěrky pouze ze zvláštních důvodů. V takových případech platí ustanovení o celní závěrce též o železniční závěrce.

(3) Dopravní podnik jest povinen připravit a vykonati vše, čeho jest třeba k přiložení celní závěrky, již dodá celní úřad.

§ 46.

Řízení u úřadu, jemuž bylo opověděné zboží dodáno.

Celní úřad, jemuž bylo opověděné zboží dodáno, přesvědčí se, zdali není úřední závěrka porušena a zdali zásilka souhlasí s opovědkou a s dopravními a jinými průvodními listinami, a vykoná další celní řízení podle nového návrhu strany. Jde-li o výstup průvozního zboží nebo zboží, jehož výstup musí být prokázán, dohlédne celní úřad na výstup bez dalšího návrhu a potvrdí jej.

bb) Poukazování průvodkou.

§ 47.

Kdy se poukazuje průvodkou.

Poukazování průvodkou může navrhnuti písemnou prohláškou kterákoli strana pro zboží podléhající poukazovacímu řízení.

§ 48.

Řízení u úřadu, jenž zboží poukazuje.

(1) Poukazující celní úřad podrobí zboží vnější a zpravidla též vnitřní prohlídce. Celní úřad však může upustiti od vnitřní prohlídky, není-li nutná ke zjištění výše jistoty a nemá-li podezření, že byl spáchán celní trestný čin nebo že zásilka obsahuje zboží, jež může celní hranici přestoupiti jen se zvláštním povolením, musí ji však vykonati, žádá-li za ni strana.

(2) Zboží poukazované průvodkou musí být zpravidla dánou pod celní závěrku.

(3) Celní závěrky není zapotřebí, poukazuje-li se zboží na návrh železnice nebo dopravuje-li se zboží nezabalené nebo nezeli-li dátí na zboží podle jeho povahy závěrku vůbec nebo jen s obtížemi; takovéto zboží však musí celní úřad tak označiti nebo v celním nálezu popsat, aby nemohlo být za dopravy vyměněno. Celní závěrka nebudiž dávána též na zboží, jež bylo podrobeno vnitřní prohlídce. Nařízením mohou být povoleny další úlevy.

(4) Navrhovatel řízení s průvodkou jest povinen připravit a vykonati vše, čeho jest potřebi, aby mohla být dáná celní závěrka, již dodá celní úřad.

§ 49.

Povinnosti příjemce průvodky.

(1) Poukazuje-li se dovozní nebo průvozní zboží, jest povinna strana navrhující řízení s průvodkou (příjemce průvodky) složiti jistotu ve výši cla, daní a jiných dávek ze zboží vybíraných. Navrhne-li řízení s průvodkou veřejný dopravní podnik nebo známá a spolehlivá osoba sídlící v celním území, může celní správa upustiti od požadavku složení jistoty.

(2) Převzetím poukázaného zboží a průvodky přijímá příjemce průvodky povinnost dodati ve stanovené lhůtě průvodku i zboží v nezměněném stavu a s neporušenou celní závěrkou, byla-li dána na zboží, úřadu, k němuž bylo zboží poukázáno, nedodá-li však zboží, nahraditi ušle dávky. Platí tu obdobně ustanovení prvního odstavce § 44.

(3) Odevzdá-li příjemce průvodky zboží s průvodkou k dopravě veřejnému dopravnímu podniku, přejde závazek uvedený v druhém odstavci na dopravní podnik, a dopravuje-li zboží několik podniků za sebou, na každý následující podnik. Ustanovení druhého odstavce § 44 platí obdobně; celní správa

může však povoliti, aby vzešlé závazky převzala jiná osoba, již dopravní podnik odevzdá poukázané zboží.

(4) Povinnost příjemce průvodky zaniká, dodal-li zboží v pořádku s průvodkou určenému celnímu úřadu.

§ 50.

Řízení u úřadu, jemuž bylo poukázané zboží dodáno.

(1) Celní úřad, jemuž bylo zboží poukázané průvodkou dodáno, přesvědčí se, zdali úřední závěrka není porušena a zdali zboží souhlasí s průvodkou, a vykoná další řízení podle nového návrhu strany. Za základ dalšího celního řízení vezmou se údaje průvodky, byla-li shledána celní závěrka neporušena a není-li nijakých pochybností o totožnosti zásilky.

(2) Na výstup průvozního zboží nebo zboží, jehož výstup musí být prokázán, dohlédne celní úřad bez dalšího návrhu.

b) Uskladňovací řízení.

§ 51.

Celní skladiště a jejich druhý.

(1) Celní skladiště jsou budovy nebo ohrazené prostory, jež jsou určeny k ukládání celního zboží s účinkem, že po dobu uložení nevzniká povinnost platiti clo a že strana může později rozhodovati o celném řízení a hospodářském určení zboží v mezích tohoto zákona. Jiné zboží může být v celních skladištích ukládáno jen s povolením celní správy.

(2) Celní skladiště jsou pod celní závěrou.

(3) Celní skladiště jsou buď veřejná nebo soukromá.

(4) Místnosti a místa veřejných dopravních podniků, určená k dočasněmu ukládání celního zboží jimi dopravovaného, nejsou celními skladištěmi.

§ 52.

Veřejná celní skladiště.

(1) Ve veřejných celních skladištích může ukládati celní zboží kdokoliv, stačí-li k tomu rozsah skladištních místností.

(2) Veřejná celní skladiště jsou buď skladiště celních úřadů (úřední celní skladiště) nebo samostatná celní skladiště.

(3) Úřední celní skladiště jsou součástkou celních úřadů, u nichž jsou zřízena; správa těchto skladišť přísluší jediné celním úřadům.

(4) Samostatná celní skladiště mohou býtí zřizována jen v sídlech celních úřadů státem, veřejnými nebo soukromými korporacemi nebo jinými osobami. Samostatná celní skladiště mohou býtí též zřizována ve veřejných skladištích, zřízených podle zákonních ustanovení o veřejných skladištích.

(5) Samostatná celní skladiště může povoliti celní správa v místech, ve kterých zájmy všeobecného styku obchodního a dopravního vyžadují jejich zřízení. Tato skladiště podléhají celnímu dozoru, jehož náklad hradí správa skladiště.

(6) Používání a provoz samostatného celního skladiště budou podrobněji upraveny skladištním řádem.

§ 53.

Soukromá celní skladiště.

(1) V soukromém celním skladišti může ukládati celní zboží jen ten, komu bylo skladiště povoleno, a osoby, jimž to podnikatel skladiště dovolí se souhlasem celní správy. Soukromá celní skladiště mohou býtí též zřizována ve veřejných celních skladištích a ve veřejných skladištích, zřízených podle zákonních ustanovení o veřejných skladištích.

(2) Soukromá celní skladiště může povoliti celní správa pro ukládání jakéhokoliv zboží nebo jen zboží určitého druhu.

(3) Soukromá celní skladiště podléhají dozoru celní správy; náklad tohoto dozoru hradí ten, komu bylo skladiště povoleno.

(4) Celně právní podmínky skladištní správy budou stanoveny povolením.

§ 54.

Doba platnosti povolení celního skladiště.

Povolení k provozování celního skladiště může býtí uděleno buď na určitou nebo neurčitou dobu s výhradou, že je lze kdykoliv vypověděti nebo odvolati.

§ 55.

Povinnosti podnikatele veřejného celního skladiště.

(1) Podnikatel veřejného celního skladiště jest povinen udržovati skladiště v dobrém stavu, bezpečně je uzavírat a zařídit je tak,

aby bylo zboží zabezpečeno, zejména starati se, aby bylo zabráněno nebezpečí požáru, aby byl oheň v zárodku utlumen a aby zboží ukládané do skladu bylo pojištěno proti požáru a proti vzloupání. Podnikatel veřejného celního skladu ručí pouze za ztrátu uloženého zboží a za škodu na něm vzniklou, zanedbá-li povinností nahoře uvedených. Ručení počíná vydáním průkazu o převzetí zboží do skladu.

(2) Ručení podnikatelu může být uplatňováno jen tenkráte, když strana přihláší nárok na náhradu ihned, jakmile ztrátu nebo škodu zpozorovala, nejpozději však při výdeji zboží.

§ 56.

Poměr podnikatele celního skladu k celní správě.

(1) Podnikatel celního skladu jest povinen řádně uschovávat uložené celní zboží a nesmí ničeho podnikati, čím by se změnil jeho stav. K zajištění tohoto závazku může celní správa požadovati jistotu.

(2) Nakládati se zbožím některým ze způsobů, jmenovaných ve druhém odstavci § 57, v soukromém celním skladu lze jen tehdy, považuje-li to celní správa.

(3) Podnikatel skladu i jeho zaměstnanci jsou povinni řídit se pokyny celní správy, dánými při výkonu dozoru a při celném řízení. Podnikatel jest povinen odstraniti na žádost celní správy ze služby ve skladu zaměstnance, kteří opětovně porušili povinnosti právě uvedené nebo stali se nespolehlivými s hlediska celního důchodku.

§ 57.

Povinnosti a práva strany ke zboží uloženému ve veřejném celním skladu.

(1) Strana jest povinna dohlížeti a starati se, aby zboží ve skladu uložené bylo udržováno v dobrém a nezměněném stavu.

(2) Strana může se svolením celní správy zboží uložené ve skladu za úředního dozoru prohlížeti, přebalovati, dělit, čistiti, doplňovati nebo dolévat, bráti z něho vzorky, učiniti je neupotřebitelným k původnímu účelu nebo s ním jinak účelně nakládati, jestliže stačí k tomu místo ve skladu, skladu jest k takovým pracím zařízeno a nakládání se zbožím nepřekáží skladnímu provozu.

(3) Celní zboží může být doplnováno nebo doléváno zbožím z volného oběhu; přidané zboží však nabývá povahy celního zboží.

(4) Vzorky z uloženého zboží vzaté nutno vyčlíti zvlášť, pokud nejsou cla, daní a jiných dávek prosty (§ 87, č. 25).

§ 58.

Skladné.

(1) Za použití veřejného celního skladu jest platiti skladné, stanovené nebo schválené celní správou. Skladné vybírá se i za dobu dočasného uložení.

(2) Podnikatel veřejného celního skladu má zástavní právo na uloženém celním zboží do částky skladného. Vydání zboží nemůže být požadováno před zaplacením skladného.

(3) Uloží-li se zboží zadržené nebo zabavené pro celní přestupek ve veřejném celním skladu, jest prosto skladného až do skončení trestního řízení nebo dotud, dokud obviněný nenabude práva volně nakládati se zbožím.

§ 59.

Příjem zboží do celního skladu.

(1) Zboží může být přijato do celního skladu jen na návrh strany, učiněný písemnou prohláškou, leč by se ukládalo z úřední moci.

(2) Úchylkou od ustanovení § 29 stačí pojmenovati zboží prohlašované k uložení v celním skladu podle názvu obchodního a udati hrubou váhu.

(3) Uložení celního zboží ve veřejném celním skladu může být nařízeno z úřední moci:

a) nemůže-li být přijata celní prohláška zboží (§ 28);

b) jde-li o zboží, jež bylo zabaveno nebo prozatímne uschováno pro zajištění celní pořádky nebo za celního trestního řízení;

c) jestliže soud zabavil zboží před skončením celního řízení nebo jeho vydání zapověděl.

(4) Zboží podrobí se zpravidla jen vnější prohlídce; vnitřní prohlídka vykoná se potud, aby se zjistilo, že zboží jest způsobilé k uložení v celním skladu.

(5) Nařízením bude stanoveno, které zboží jest vyloučeno z uložení ve veřejném celním skladu.

(6) Bylo-li zboží uloženo ve veřejném celním skladisti na návrh strany, potvrdí celní správa jeho příjem skladním listem.

§ 60.

Výdej zboží z celního skladistě.

(1) Zboží vydá se z celního skladistě, jakmile bylo skončeno další celní řízení stranou navrhované. Zboží však nesmí být vydáno, jestliže soud nebo jiný úřad zabavil zboží nebo jeho vydání zapověděl.

(2) Zboží nesmí být zpravidla uloženo v celních skladistech po dobu delší dvou let. Celní správa jest oprávněna zkrátit tuto dobu z podstatných důvodů.

(3) Celní zboží uložené v celním skladisti projedná se v dalším celním řízení podle množství a stavu zjištěného při tomto řízení. Zjistí-li se však při výdeji úbytek váhy, který nevznikl přírodním vlivem, nebo příruškou, který vznikl přírodním vlivem, jest vzít za základ dalšího řízení množství zjištěné při příjmu zboží do skladistě.

§ 61.

Dražba.

(1) Zboží uložené ve veřejném celním skladisti může být prodáno veřejnou dražbou:

a) jestliže strana nenavrhně ve stanovené nebo zkrácené skladní lhůtě (§ 60) další celní řízení;

b) dostává-li se zboží nebo je-li obava, že se dostane do takového stavu, ve kterém by nemohlo být přijato do veřejného celního skladistě, nebo zjistí-li se dodatečně, že zboží nemělo být pro svou povahu přijato do celního skladistě;

c) nebude-li skladné včas zaplaceno.

(2) Není-li nebezpečí v průtahu, nutno vyzvat před dražbou stranu — není-li známa strana nebo její pobyt celní správě, veřejnou vyhláškou —, aby v určené lhůtě navrhla další celní řízení k výdeji zboží potřebné [odstavec první, písm. a) a b)] nebo aby zaplatila skladné [odstavec první, písm. c)].

(3) Z výtěžku dosaženého dražbou uhradí se především dražební náklady, poté celní po-hledávka, dále skladné a ze zbytku ostatní po-hledávky. Částka dražebního výtěžku, která zbude, vyplatí se straně. Zbytek, o nějž se strana nepřihlásila do roka, připadne státu.

(4) Zboží, jehož dovoz jest zakázán, smí být prodáno jen s podmínkou, že vydražitel vyveze je pod celní kontrolou do celní ciziny, zboží, jehož oběh jest omezen, jen splní-li předepsané odběrné podmínky před výdejem zboží.

(5) Nelze-li ani při opětované dražbě dosáhnouti žádoucího výsledku, zničí se zboží za celního dozoru nebo celní správa naloží s ním podle své úvahy.

(6) Od dražby může být upuštěno a zboží může být prodáno z volné ruky, jestliže má cenu tržní nebo bursovní nebo jde-li o zboží, jež se rychle kazí.

C. ZáZNAMNÍ STYK.

§ 62.

ZáZNAMNÍ STYK.

(1) ZáZNAMNÍ STYK JEST:

a) dovoz cizozemského zboží s právním účinkem, že podmíněná platební povinnost, při něm vzniklá, zanikne buď vůbec nebo se změní v povinnost platiti snížené dovozní clo, vyveze-li se zboží ve stanovené lhůtě zpět do celní ciziny, a že při tomto vývozu nevznikne platební povinnost;

b) vývoz tuzemského zboží s právním účinkem, že podmíněná platební povinnost, při něm vzniklá, zanikne, doveze-li se zboží ve stanovené lhůtě zpět do celního území, a že při tomto dovozu nevznikne platební povinnost nebo vznikne jen povinnost platiti snížené clo.

(2) Zboží dovážené nebo vyvážené v záZNAMNÍM STYKU nutno celně zaznamenati a vésti v patrnosti.

§ 63.

DRUHÝ ZÁZNAMNÍHO STYKU.

(1) V dovozu nebo vývozu mohou být zaznamenávány:

- a) zboží na nejistý prodej;
- b) vzorky obchodních cestujících;
- c) zboží na ukázkou, k dočasnemu používání, k vyzkoušení, k pokusům a napodobení, na výstavy, k soutěžím a závodům;
- d) dobytek na pastvu nebo k vykonávání polních a jiných prací;
- e) zboží ke správce;
- f) zboží k zušlechtění (zpracování).

(2) Nařízením mohou býti dovoleny i jiné druhy záznamního styku a povoleny úlevy v pohraničním styku a ve styku pohraničních hospodářství.

§ 64.

D o v o l e n í z á z n a m n í h o s t y k u .

(1) Nařízením bude podrobněji stanoveno, pro které zboží a k jakému účelu se zásadně dovolují jednotlivé druhy záznamního styku, ve kterých případech vzniká povinnost platiti snížené clo a s jakými podmínkami může býti záznam povolen.

(2) Záznam zboží vyváženého k zušlechtění nebo ke správce může býti povolen jen výjimečně, leč že by šlo o vztíte pohraniční styky.

(3) Záznamní styk může býti odepřen ve styku se státy, jež ho vzájemně nepovolují.

§ 65.

C e l n í ř í z e n í .

(1) Totožnost zboží zaznamenaného podle ustanovení § 63, písm. a) až e), nutno zajistiti. U zboží dováženého nebo vyváženého k zušlechtění bude stanoven v povolení, zda a jak jest zajistiti totožnost zboží.

(2) V záznamním styku jest zajistiti celní pohledávku. U zboží podléhajícího dovoznímu nebo vývoznímu zákazu může býti požadována jistota ve výši ceny zboží.

(3) Podniky používající zušlechťovacího styku podléhají po dobu platnosti povolení celnímu dozoru. Náklady tohoto dozoru hradí strana, již byl zušlechťovací styk povolen.

D. P r e p r a v n í s t y k .

§ 66.

P r e p r a v n í s t y k .

Dopravuje-li se zboží, které jest ve volném oběhu, z jedné části celního území přes celní cizinu do jiné části celního území s nárokem, aby nevznikla povinnost platiti celní pohledávku při vývozu nebo při zpětném dovozu, jest tento styk stykem přepravním.

§ 67.

K d e j e s t d o v o l e n p r e p r a v n í s t y k .

Přepravní styk jest dovolen jen na tratích, na nichž jest výslově povolen, a u celních úřadů, jež jsou výslově zmocněny konati přepravní řízení.

§ 68.

C e l n í ř í z e n í .

(1) Zboží, jež má býti přepraveno přes celní cizinu, jest prohlásiti zpravidla písemně; v dopravě silniční jest dovoleno prohlašovati je ústně. Zboží může býti pojmenováno názvem obchodním a stačí udati hrubou váhu.

(2) U zboží podléhajícího vývoznímu clu nebo vývoznímu zákazu může býti požadována jistota.

(3) Výstupní celní úřad podrobí zboží vnější prohlídce a stanoví lhůtu, v níž má býti zboží zpět dovezeno. Vnitřní prohlídku vykoná celní úřad jen pokud jest nutná ke zjištění výše celní jistoty nebo k zajištění totožnosti zboží, anebo má-li podezření celního trestného činu.

(4) Přeprava děje se pod celní závěrou; ustanovení třetího a čtvrtého odstavce § 48 platí obdobně.

(5) Vstupní celní úřad podrobí dodané zboží vnější prohlídce a propustí je do volného oběhu; má-li však pochybnosti o totožnosti zboží, naloží s ním jako se zbožím cizozemským.

E. D o v o z n í s t y k s c e l n í v ý h o d o u .

§ 69.

(1) Dovozním stykem s celní výhodou jest dovoz zboží clu podléhajícího na zvláštní povolení za snížené clo nebo beze clo s podmínkou, že se ho upotřebí ve stanovené době k určitému účelu nebo že se zpracuje určitým způsobem.

(2) Celní sazebník ustanovuje, které zboží může býti v tomto styku dováženo.

(3) Za clo, daně a jiné dávky ze zboží dováženého s celní výhodou lze požadovat jistoty až do rozdílu mezi výhodným a úplným cllem. Jistota se uvolní, jakmile strana ve stanovené lhůtě prokáže, že zboží zpracovala stanoveným způsobem nebo ho upotřebila ke stanovenému účelu.

(4) Podniky, jimž byl dovozní styk s celní výhodou povolen, podléhají až do spotřebování nebo zpracování zboží celnímu dozoru. Náklady tohoto dozoru hradí podnik.

(5) Nařízením může býti stanoven, u kterého zboží a s jakými podmínkami lze povoliti, aby bylo dovezeno beze clo za snížené clo určité množství surovin nebo polotovarů potřebných k výrobě takového zboží, jež bylo vyvezeno do volného oběhu v celní cizině.

3. Zvláštní ustanovení pro některé druhy dopravy a styku.

A. Poštovní styk.

§ 70.

Povinnosti poštovní správy.

Poštovní správa jest povinna bezplatně poskytnouti celním úřadům zřízeným u poštovních úřadů kancelářské místnosti a místnosti potřebné k prohlídkám a projednávání celního zboží a k dočasnému uložení zadrženého nebo do dočasné úschovy převzatého nebo zabaveného zboží, všecky místnosti opatřiti nutným zařízením, udržovati je v dobrém stavu a též je za náhradu skutečných výloh čistiti, vytápěti a osvětlovati.

§ 71.

Dovoz zboží.

(1) Pošta jest osvobozena od povinnosti dodávat poštovní zásilky, jež doveze z celní ciziny pro příjemce v celním území, pohraničnímu celnímu úřadu k poukázání.

(2) Pošta jest však povinna dodati všechny poštovní zásilky, jež doveze z celní ciziny pro příjemce v celním území, ve nezměněném stavu s prvotními celními prohláškami příslušnému celnímu úřadu k celnímu řízení, a nedodá-li jich, hraditi ušlé dávky. Platí tu obdobně ustanovení prvního odstavce § 44.

(3) Psaní, balíky se spisy a listinami, i zásilky platidel jsou osvobozeny od dodání celnímu úřadu, není-li podezření, že obsahují zboží podléhající celnímu řízení nebo věci, ježichž dovoz jest zakázán.

(4) Poštovní zásilky nemusí být prohlašovány písemně. Podléhají-li poštovní zásilky hodnotnému clu, může celní úřad požadovat dokladů jmenovaných ve třetím odstavci § 39.

§ 72.

Vývoz, průvoz a přeprava zboží přes celní cizinu.

(1) Vývozní zásilky nepodléhají celnímu řízení, mimo zásilky, jež obsahují zboží podléhající vývoznímu clu nebo zboží, jehož vývoz musí být prokázán.

(2) Odesilatel zásilky, v níž jest zboží podléhající vývoznímu clu nebo zboží, k jehož vývozu jest potřebí zvláštního povolení, jest povinen předložiti podacímu poštovnímu úřadu průkaz o vyclení nebo vývozní povolení.

(3) Vývozní zásilky, v nichž jest zboží, jež výstup musí být prokázán, nemusí být dodány pohraničnímu celnímu úřadu. Výstup prokáže pošta podle poštovních předpisů.

(4) Poštovní zásilky průvozní a poštovní zásilky, přepravované z celního území přes celní cizinu do celního území, nepodléhají celnímu řízení.

§ 73.

Oprávnění a ručení celní správy.

(1) Celní správa jest oprávněna přesvědčiti se prohlídkou poštovních zařízení, zda pošta plní své povinnosti.

(2) Celní správa ručí za ztrátu nebo poškození poštovních zásilek, jež jí byly odevzdány a jež převzala v úschovu, v témže rozsahu jako poštovní správa.

B. Styk po železnici a vodě.

§ 74.

Povinnosti železničních a plavebních podniků.

(1) Železnice a podniky provozující plavbu po vodě jsou povinny bezplatně dátí celní správě ve stanicích, v nichž jsou zřízeny celní úřady, kancelářské místnosti, i místnosti, rampy a složiště, jichž jest potřebí k prohlídkám a k projednávání celního zboží nebo k dočasnému uložení zadrženého, v prozatímní úschovu převzatého nebo zabaveného zboží, všecky místnosti opatřiti zařízením, udržovati je v dobrém stavu a též je za náhradu skutečných výloh čistiti, vytápěti a osvětlovati. Jmenované podniky jsou dále povinny postarat se za přiměřenou náhradu o byty pro zaměstnance celních úřadů, umístěných v nádražích a u přístavišť, pokud tento požadavek jest odůvodněn místními poměry.

(2) Jmenované dopravní podniky jsou povinny bezplatně doprovádat zaměstnance celní správy, kteří jsou pověřeni kontrolou dopravy po železnici nebo po lodích nebo služebním dohledem na celní úřady, kdykoli cestují služebně.

(3) Dopravázejí-li zaměstnanci celní správy vlaky nebo lodi, jest dopravní podnik povinen bezplatně je doprovádat na zpáteční cestě nebo se postarat o jejich bezplatnou zpáteční dopravu.

(4) Místnosti a prostory, určené k dočasnému uložení a k projednávání celního zboží, musejí být tak zařízeny, aby mohly být bezpečně uzavřeny. Tyto prostory uzavírá dopravní podnik; celní správa má však právo spoluzávěry.

(5) Dopravní podniky jsou povinny upravit jízdní řád vlaků a lodí tak, aby ve stanicích, v nichž se vlaky a lodi celně projednávají, bylo dosti času k celnímu řízení.

§ 75.

Zařízení vozidel a způsob uložení zboží.

(1) K dopravě celního zboží smí být používáno jen takových železničních vozidel, jež svojí úpravou vyhovují mezinárodním úmluvám o tom, jak musejí být zařízeny železniční vozy, aby byly chráněny zájmy celního důchodku.

(2) Železniční vozy, lokomotivy, tendry a lodi nesmějí mít tajných nebo nesnadno objevitelných prostor, jež by se hodily k přechovávání zboží.

(3) Ve vlacích, přejízdějících celní hranici, nesmí být zboží, mimo ruční zavazadla dopravovaných osob, uloženo jinde než ve služebních a nákladních vozech a na lodích jen ve skladištích a na otevřené palubě.

(4) Nařízením bude stanoven, jak musejí být zařízeny lodi pro dopravu celního zboží, aby se daly uzavřít celní závěrkou, zajišťující zájmy celního důchodku.

§ 76.

Všeobecná ohláška u pohraničního celního úřadu.

(1) Jakmile přijede z celní ciziny vlak, který má kromě služebního vozu naložené nebo prázdné vozy, nebo má-li takový vlak odejeti do celní ciziny, musí být pohraničnímu celnímu úřadu odevzdán vlakový soupis naložených vozů, přijede-li lodi' nebo má-li odplouti, seznam nákladu.

(2) Ve vlakovém soupise musí být udána stanice odjezdu, číslo vlaku a doba jeho příjezdu, vlastnické značky a čísla vozů a obsah každého naloženého vozu podle obyčejuhého pojmenování nákladu. Tento soupis musí být podepsán vlastní rukou zmocnence železniční správy.

(3) V seznamu nákladu musí být udáno jméno nebo číslo lodi, její nosnost nebo tunový obsah, její domácí přístav a přístav, ze kterého vyplula, jméno vůdce lodi, místo podání a místo určení zboží, množství a druh dopravovaného zboží podle měr a podle pojmenování v obchodě obvyklého, a je-li zboží zabalené, počet, značky a druh obalu jednotlivých nákladových kusů. Seznam musí být podepsán vlastní rukou vůdce lodi.

(4) Na každé lodi, která vstupuje do celního území nebo z něho vystupuje, musí být seznam všech patřících k zařízení lodi a seznam zásob potravin a pohonného hmot lodi. Tyto seznamy musejí být podepsány vůdcem lodi. Celní úřad pohraniční jest oprávněn požadovati, aby mu byly seznamy předloženy, aby mohl zjistiti zařízení lodi a její zásoby.

(5) Ustanovení třetího a čtvrtého odstavce platí pro všechna vodní plavidla.

(6) Nařízením mohou být povoleny úlevy z náležitosti všeobecné ohlášky.

§ 77.

Rízení u pohraničního celního úřadu.

(1) Na základě všeobecné ohlášky podrobí celní úřad co nejdříve vlak nebo vodní plavidlo celni prohlídce. Dokud neskončí celní prohlídka, nesmí být nic skládáno nebo nakládáno. Celní správa může povoliti úlevy, kdyby toho vyžadovaly místní poměry nebo zájmy veřejné dopravy.

(2) Pokud by jednotlivé železniční vozy nemohly být projednány podle vlakového soupisu, jest železniční správa povinna podat celnímu úřadu podrobný seznam zásilek v jednotlivých vozech s příslušnými listinami.

§ 78.

Doprava v hraničních vodách.

(1) V hraničních vodách smějí vodní plavidla přistávat, vyjma případu nezbytné nutnosti, pouze na místech určených celní správou; jediné na těchto místech smějí osoby vystupovat nebo nastupovat a zboží smí být vykládáno a nakládáno.

(2) Celní správa může povoliti úlevy pro vodní plavidla sprostředkující tuzemský styk v hraničních vodách.

§ 79.

Doprava na mezinárodních vodách.

Ustanovení §§ 74 až 78 platí též pro lodi, které plují celním územím tokem prohlášeným za mezinárodní vodní cestu, pokud mezinárodní smlouvy neustanovují jinak.

C. Doprava letadly.

§ 80.

Všeobecná ustanovení.

(1) O povinnostech podnikatele letiště opatřiti a zařídití kancelářské a jiné místnosti pro celní úřady, které vykonávají celní dozor na letišti, o povinnosti opatřiti byty pro zaměstnance celní správy na letišti a o nákladech s těmito povinnostmi spojených platí obdobně ustanovení § 74.

(2) Letadla plující z celní ciziny do celního území jsou povinna přeletěti celní hranici mezi určitými body, které budou stanoveny nařízením, a smějí přistati jen na celních letištích určených celní správou. Jediné z těchto letišť smějí odletěti letadla odletající z celního území do celní ciziny a jsou rovněž povinna přeletěti hranici mezi stanovenými body. Celní správa může povoliti úchytky z těchto povinností.

(3) Cestu mezi celní hranicí a celním letištěm jest vykonati letadlům podle ustanovení § 21 beze změny nákladu.

(4) Musí-li letadlo nezbytně přistati jinde než na celném letišti, jest letec povinen zpraviti hned po přistání nejbližší úřad celní nebo jiný finanční i bezpečnostní úřad a vyčkatí jejich povolení k odletu.

(5) Letadla, jež přeletí celní území bez přistání, a jejich náklad nepodléhají celnímu řízení, zachovává-li jejich domovský stát vzájemnost.

§ 81.

Dovoz, průvoz a vývoz zboží.

(1) Dopravuje-li letadlo zboží, musí mítí letec seznam nákladu, podepsaný vlastní rukou a vidovaný celním úřadem místa odletu. V seznamu nákladu musejí býtí udány: imatrikulacní značka letadla, jméno, bydliště a státní příslušnost letce, místo vzletu, počet kusů, druh, značky a čísla nákladových kusů, množství a druh vezeného zboží podle obchodního

nebo obyčejného pojmenování, místo podání a místo určení zboží.

(2) Letec jest povinen předložiti celnímu úřadu hned po přistání nebo před odletem seznam nákladu a prvotní prohlášky vyhotovené odesilateli (§ 27) a dodati mu dovozní, vývozní nebo průvozní zásilky k celnímu řízení.

(3) Letecký podnik jest povinen prokázati potvrzením celního úřadu země určení vývoz zboží, jehož výstup z celního území musí být prokázán.

D. Cestovní styk.

§ 82.

Povinnost dostaviti se k pohraničnímu celnímu úřadu.

(1) Cestující osoby, které hodlají přestoupiti nebo přestoupily celní hranici, jsou povinny dostaviti se k pohraničnímu celnímu úřadu a dátí projednatí zboží, jež dopravují.

(2) Cestujícím osobám, které nemají žádánoho zboží, nýbrž jen svou cestovní výstroj, může být dovoleno překročiti celní hranici na místě, kde není celního úřadu, s povinností hlásiti se u příslušného oddělení finanční stráže. Tyto cestující osoby může celní správa na určitých úsecích osvoboditi vůbec od povinnosti dostaviti se k celnímu úřadu nebo k finanční stráži.

§ 83.

Celní řízení.

(1) V cestovním styku jsou pohraniční celní úřady povinny vykonávat celní řízení ve dne i v noci.

(2) Není-li zboží dovážené cestující osobou určeno pro obchod, může být prohlášeno ústně. Cestující osoba jest též oprávněna navrhnuti, aby bylo vykonáno celní řízení podle výsledku celní prohlídky; v tomto případě podléhá trestu podle celního trestního práva, najde-li se zboží záladně ukryté. Přeje-li si cestující osoba jiného celního řízení než vyčlení, musí jednat podle příslušných ustanovení tohoto zákona.

(3) Podléhá-li zboží clu podle ceny, může celní úřad žádati, aby mu byly předloženy doklady jmenované ve třetím odstavci § 39.

(4) Na úlevy stanovené v tomto paragrafу může činiti nárok jen cestující osoba, která nemá zboží určeného pro obchod.

HLAVA IV.

POVINNOST PLATITI CLO.

1. Vznik platební povinnosti.

§ 84.

Jak vzniká platební povinnost.

(1) Platební povinnost vzniká v těchto případech:

a) při dovozu, projedná-li celní úřad zboží podléhající dovoznímu clu do volného oběhu nebo do dovozního styku s celní výhodou nebo zaznamená-li je nebo dostane-li se celní zboží do volného oběhu, aniž bylo dodáno celnímu úřadu nebo podvedením celního úřadu nebo dostane-li se neprávem z úschovy celní správy;

b) při vývozu, projedná-li celní úřad vývozní zboží podléhající vývoznímu clu do oběhu v celní cizině nebo zaznamená-li je nebo vystoupí-li zboží podléhající vývoznímu clu do oběhu v celní cizině, aniž bylo dodáno celnímu úřadu, nebo podvedením celního úřadu.

(2) Platební povinnost je podmíněná, zaznamená-li se dovozní zboží nebo projedná-li se v dovozním styku s celní výhodou nebo vyveze-li se zboží podléhající vývoznímu clu v záznamním nebo v přepravním styku.

§ 85.

Okamžik vzniku platební povinnosti.

Platební povinnost vznikne, jakmile celní úřad zjistí celní pohledávku a sdělí ji straně. Unikne-li zboží do volného oběhu nebo do oběhu v celní cizině, aniž byla splněna platební povinnost, vznikne platební povinnost v okamžiku, ve kterém zboží přišlo do oběhu.

§ 86.

Vliv povahy a stavu zboží na vznik platební povinnosti.

(1) Dovoznímu clu podléhá zásadně zboží, jež není v celním sazebníku nebo v obchodní smlouvě výslovně označeno za zboží clu prosté, nebo nevylučuje-li některé ustanovení tohoto zákona vzniku platební povinnosti. Ve vývozu jest každé zboží prosto vývoznímu clu, pokud tohoto clu neustanovuje výslovně celní sazebník.

(2) Staré, opotřebené nebo poškozené zboží podléhá clu jako nové nebo nepoškozené, neustanovuje-li celní sazebník nebo obchodní

smlouva jinak. Platební povinnost nevzniká však, zničí-li se celní zboží pod celním dozorem nebo zanikne-li v oběhu vázaném (§§ 41—61).

§ 87.

Vliv osobních okolností a určení zboží na vznik platební povinnosti.

(1) S podmínkami, jež budou stanoveny nařízením, jsou osvobozeny od clu:

1. věci dovážené pro hlavy cizích států po dobu, po kterou se zdržují dočasně v tuzemsku, a pro jejich družinu;

2. věci, jež se dovážejí pro vlastní potřebu přednostů diplomatických zastupitelstev cizích států pověřených pro Československou republiku a jiných exterritoriálních osob úřadujících v celním území, pokud zůstanou v jejich užívání;

3. věci k úřední potřebě (úřední štíty, vlajky, znaky, razítka, tiskopisy a kancelářské zařízení) diplomatických zastupitelstev a konzulárních úřadů cizích států úřadujících v celním území;

4. bohoslužebné věci pro chudé kostely a modlitebny, nevyrábějí-li se v celním území, a hmota ke zbudování nebo k opravě takových kostelů a modliteben, pokud bylo by možná opatřiti je v celním území jen s neúměrnými obtížemi a nákladem;

5. věci, jež jsou předmětem řízení veřejných úřadů;

6. dary hlav cizích států, udělené řády, čestné ceny, pamětní mince, výstavní medaile a pod.;

7. spisy, listiny a dopisy;

8. platidla;

9. věci, jež s sebou vezou cestující osoby, zřizenci veřejných podniků dopravních, vozkové, lodníci a letci ke svému vlastnímu užívání nebo k výkonu svého povolání nebo jež si k témuž účelu napřed posílají nebo dávají za sebou poslati, pokud jsou přiměřeny poměrům jmenovaných osob; dále potraviny, poživatiny a léky, jež s sebou vezou jmenované osoby v množství přiměřeném spotřebě za cesty, konečně předměty státního monopolu ve množství přípustném podle nařízení;

10. upotřebené svršky (též výrobní zařízení) přistěhovalců a vystěhovalců dovážené nebo vyvážené k vlastnímu užívání osobami stěhujícími se, pokud jsou přiměřeny jejich poměrům;

11. výbava příslušnic cizích států nebo československých příslušnic, které bydly

před sňatkem nepřetržitě aspoň dva roky v cizině, když se stěhují do celního, území vdávající se za muže tu bydlícího, pokud předměty výbavy jsou přiměřeny poměrem manželů;

12. potraviny, šatstvo, prádlo, domácí zařízení, náradí a jiné věci, jež byly darovány osobám pohořelým, povodní nebo jinou živelní pohromou postiženým k vlastnímu užívání, ke stavbě a zařízení budov nebo k vedení hospodářství;

13. upotřebené věci darované z ciziny nemajetným osobám k vlastnímu užívání nebo dobročinným ústavům pro jejich účely stanovami vytčené;

14. upotřebené zděděné věci;

15. úlovek československých rybářů v hranicích vodách;

16. sklizeň z pohraničních hospodářství a užitek z dobytka pěstovaného na těchto hospodářstvích;

17. umělecká díla československých umělců dlejících v cizině;

18. věci umělecké, vědecké, průmyslové a řemeslné, jež jsou určeny do veřejných sbírek nebo k vědeckým pracím ústavů vědeckých a všeobecně prospěšných; věci spotřebitelné a věci, jež se v tuzemsku vyrábějí, nejsou osvobozeny;

19. přístroje a nástroje, jež slouží přímo k léčení nemocných, jsou-li určeny pro veřejné nemocnice nebo nemocnice a léčebné ústavy, zřízené ústavy sociálně pojišťovacími, a nevyrábějí-li se v tuzemsku;

20. učebné pomůcky pro veřejné školy, jestliže se nevyrábějí v tuzemsku;

21. rakve s lidskými mrtvolami, popelnice s popelem z lidských mrtvol a květinové ozdoby s nimi zároveň dovážené; květinové dary věnované při pohřbech nebo na hroby osobami v cizině bydlícími;

22. železniční a silniční vozidla, vodní plavidla i letadla, jež přestupují celní hranici jako dopravovadla, jejich zařízení, náhradní součástky a provozní prostředky, dále jízdecká a tažná zvířata, i soumaří s postrojem, přikrývkami a krmivem, též káry, vozíky, putny, nůše a podobné náčiní potřebné k tažení nebo nošení břemen, je-li zřejmo, že nejde o trvalý dovoz nebo vývoz a není-li podezření zamýšleného zkrácení cla;

23. stavivo, provozní prostředky a služební potřeby pro přípojové a krátké průběžné tratě a přípojové stanice cizozemských železnic, stavivo pro úpravu hraničních řek, prováděnou sousedním státem, služební potřeby a za-

řízení cizozemských celních a pasových úřadů podle zvláštních smluv a dohod;

24. předměty státního monopolu, odebírá-li je monopolní správa;

25. neprodejně obchodní vzorky zboží; nařízením může být přiznáno celní osvobození i jiným obchodním vzorkům zboží; vzorky předmětu státního monopolu jsou vyloučeny z této výhody;

26. vrácené obaly a balivo, v nichž bylo vyvezeno zboží.

(2) Tyto výhody mohou být odepřeny, kdyby jich bylo zneužíváno k obcházení cla.

(3) Neuznává-li některý stát vzájemně některého nahoře jmenovaného osvobozenovacího důvodu, může být pro tento stát ono celní osvobození zrušeno nebo omezeno.

2. Rozsah platební povinnosti.

§ 88.

Okamžik rozhodný pro výměru celní pohledávky.

(1) Změní-li se celní sazebník nebo jiné ustanovení směrodatné pro výši celní pohledávky, řídí se výměra celní pohledávky ustanoveními, platnými v okamžiku vzniku platební povinnosti (§ 85).

(2) Uniklo-li zboží celnímu řízení a nelze-li zjistit, kdy vznikla platební povinnost, rozhoduje o výměře celní pohledávky ustanovení, které bylo účinným v době, kdy únik byl objeven.

§ 89.

Stav zboží rozhodný pro výši celní pohledávky.

(1) Neustanovuje-li tento zákon (§ 60) jinak, jest vyměřiti celní pohledávku podle množství zboží, jeho druhu a povahy v okamžiku vzniku platební povinnosti (§ 85). Příměsky (nečistoty) a zkažené části, jež se vyloučí ze zboží pod celním dozorem, jest projednati podle jejich sazební povahy. Nařízením mohou být stanoveny další úlevy.

(2) Doveze-li se nebo vyveze-li se zboží proti ustanovením zákona a nelze-li zjistit jeho povahu, kterou mělo v době vzniku platební povinnosti, jest vyměřiti celní pohledávku podle příslušné nejvyšší sazby, a nelze-li ani druh zboží zjistit, podle nejvyšší sazby celního sazebníku.

§ 90.

Výklad o sazební příslušnosti zboží.

Vydávání výkladů o sazební příslušnosti zboží a o výši tár na dotazy stran bude upraveno nařízením.

§ 91.

Vyměřovací měřítka.

Celní pohledávka vyměřuje se podle měřitek stanovených celním sazebníkem (váha, míra, počet kusů, cena [hodnota] atd.).

§ 92.

Vyměřování celní pohledávky podle ceny.

(1) Vyměřuje-li se celní pohledávka podle ceny zboží, jest cenou částka rovnající se součtu obecné nabývací hodnoty zboží v místě výroby a všech výloh (za obal, dopravu, pojistné, obstarávání atd.) vzniklých do okamžiku, kdy zboží přestoupilo celní hranici.

(2) Nařízením mohou být stanoveny průměrné ceny určitých druhů zboží, podléhajícího clu podle ceny; podle této průměrné ceny bude vyměřena celní pohledávka, nenavrhněli strana její vyměření podle ustanovení prvního odstavce nebo podle váhové sazby, stanovené v celním sazebníku vedle cenové sazby.

(3) Zdá-li se celnímu úřadu, že částka, již strana prohlásila jako cenu zboží, jest nižší než cena podle prvního odstavce, vyměří celní pohledávku podle částky, kterou uzná za přiměřenou cenu zboží.

§ 93.

Vyměřování celní pohledávky podle jiných měřitek.

(1) Vyměřuje-li se celní pohledávka podle váhy, jest základem váha hrubá, čistá nebo vlastní podle toho, co stanoví celní sazebník nebo nařízení. Nestanoví-li celní sazebník nebo nařízení, podle které váhy má se vyměřiti celní pohledávka, jest ji vyměřiti podle čisté váhy.

(2) Hrubá váha jest váha zboží s vnějším i vnitřním obalem a vložkami. Váha vnějšího obalu je tárou. Čistá váha jest váha zboží po srážce tár. Vlastní váha jest váha zboží bez jakéhokoliv obalu a vložek.

(3) Váha bezprostředního obalu kapalin nebo plynů patří k čisté váze, pokud celní sa-

zebník neustanovuje jinak. Dovážejí-li se nebo vyvážejí-li se kapaliny nebo plyny v kotlových vozech, tankových lodích a pod., může být nařízena přirážka k vlastní váze (přirážka za táru). Tato přirážka může být též nařízena, dováží-li se nebo vyváží-li se zboží, jež se projednává podle hrubé váhy, nezabaleném.

(4) Váha se zjišťuje vážením, nestanoví-li jinak zákon nebo nařízení. Nařízením může být stanoveno, kdy se má čistá váha nebo vlastní váha vypočítati procentní srážkou z hrubé váhy, jestliže se celní pohledávka vyměřuje podle čisté nebo vlastní váhy zboží. Celní pohledávku jest vyměřiti podle hrubé váhy, jestliže tárová srážka jest zřejmě větší než skutečná váha tár a strana neumožní zjistiti táru.

(5) Nařízením bude stanoven, které obaly a vložky jest pokládati za obvyklé v obchodě a jak jest projednati vnější a vnitřní obaly a vložky tehdy, když se vyměřuje celní pohledávka podle čisté váhy nebo podle vlastní váhy nebo podle počtu kusů, a to podle toho, zda jsou v obchodě obvyklé či nikoliv a dají-li se od zboží beze všeho pohodlně oddělit, či nejsou-li oddělitelné. Jsou-li neoddělitelné obaly podrobeny vyšší celní sazبě než zboží, může být nařízeno projednání celku podle celní sazby stanovené na obal.

§ 94.

Zaokrouhlení celní pohledávky.

Nařízením bude stanoven, jak budou celní pohledávky zaokrouhlovány a do jaké částky nebudou celní pohledávky vybírány.

§ 95.

Oprava nebo dodatečné vyměření celní pohledávky.

(1) Nebyla-li vyměřena celní pohledávka vůbec nebo byla-li vyměřena níže nebo z nižší ceny, než měla být vyměřena, může být nález opraven do roka, stalo-li se tak účetním omylem nebo mylným použitím nesprávné celní sazby, v jiných případech do šesti měsíců ode dne, kdy celní pohledávka měla být vyměřena nebo byla vyměřena. Byl-li spáchán celní přestupek, může být celní pohledávka opravena ve lhůtě stanovené pro promlčení výkonu trestu.

(2) Kdy poplatník může žádati za opravu vyměřené celní pohledávky, stanoví se v §§ 110 až 112.

(3) Zjistí-li celní správa v opravné lhůtě, že byla od strany bez jejího zavinění vybrána větší celní pohledávka, než podle platných ustanovení měla být vyměřena, vrátí straně částku, o niž více zaplatila, nejde-li o částku nepatrnou.

3. Splatnost a poshovění celní pohledávky.

§ 96.

Splatnost celní pohledávky.

(1) Celní pohledávka jest splatna v okamžiku vzniku platební povinnosti (§ 85) a jest ji zaplatiti ihned, nepovolí-li celní správa odklad platby.

(2) Vznikla-li však celní pohledávka na základě podmíněné platební povinnosti, jest splatna, nesplní-li se podmínka, jakmile uplyne lhůta stanovená ke splnění podmínky. Vznikla-li podmíněná platební povinnost na základě zvláštního, kdykoliv odvolatelného povolení, jest celní pohledávka splatna v okamžiku, ve kterém odvolání povolení bylo straně oznámeno.

§ 97.

Celní úvěr.

(1) Zajistí-li se celní pohledávka, může být poshověna na určitou dobu s povinností platiti úroky. Podrobnější podmínky budou stanoveny nařízením.

(2) Nebude-li zboží při dovozu zaznamenané vyvezeno zpět do celní ciziny ve stanovené lhůtě nebo nebude-li splněn závazek upotřebiti dovezeného zboží k určitému účelu nebo zpracovati je určitým způsobem nebo nebude-li zboží, jež podléhá vývoznímu clu a bylo při vývozu zaznamenáno nebo projednáno k přepravě přes celní cizinu, zpět dovezeno do celního území ve stanovené lhůtě, jest pokládati clo za poshovéné od okamžiku, kdy bylo zboží straně vydáno. Úroky se však neplatí, jestliže byla celní pohledávka zajištěna hotovými penězi.

§ 98.

Úroky z prodlení.

(1) Nezaplatí-li se poshověná celní pohledávka v den, kterého jest splatna (§ 96), vznikne povinnost platiti úroky z prodlení prvním všedním dnem po uplynutí lhůty stanovené k zaplacení pohledávky.

(2) Výše úroků z prodlení rovná se výměře stanovené pro úroky z prodlení z dlužných přímých daní.

4. Ručení za celní pohledávku.

§ 99.

Zástavní právo.

(1) Zboží ručí za celní pohledávku, pokud jest v moci celní správy nebo celního skladiště nebo poplatníka cla nebo osoby, jež převzala zboží proti zákonu nebo omylem nebo ho nabyla vědouc, že nebylo učiněno zadost platební povinnosti, nebo se dopustila v tomto směru hrubé nedbalosti.

(2) Celní správa může v pořadí před právy třetích osob celní pohledávku uspokojiti ze zboží po dobu trvání zástavního práva.

(3) Toto zástavní právo vykonává celní správa, jež k tomu může použít jiných úřadů finanční správy.

§ 100.

Osobní ručení.

(1) Za celní pohledávku ručí rukou společnou a nedílnou s poplatníkem osoba:

a) již celní úřad vydá nebo dá do úschovy celní zboží před zaplacením celní pohledávky nebo omylem nebo proti předpisu, i příjemce zboží jmenovaný v celní prohlášce, prokáže-li ten, kdo zboží převzal, že mu je odevzdal;

b) jež převeze celní zboží se závazkem dodati je v nezměněném stavu celnímu úřadu nebo je v nezměněném stavu opatrovati;

c) jež uvede celní zboží proti zákonu do volného oběhu nebo jež vyveze proti zákonu tuzemské zboží podléhající vývoznímu clu do celní ciziny, i osoba, jež se zúčastní takového jednání způsobem, jenž podle tohoto zákona podléhá trestu;

d) jež použije zboží dovezeného s celní výhodou k jinému než stanovenému účelu nebo zpracuje je jiným než dovoleným způsobem.

(2) Osobně ručí též osoba, jež celního zboží nabyla vědouc, že platební povinnosti nebylo učiněno zadost, nebo mohla by to věděti, kdyby se nedopustila hrubé nedbalosti.

(3) Platební povinnost, nebo ručení za ni mohou se souhlasem celní správy převzít i jiné osoby; všechny takové osoby však jsou zavázány rukou společnou a nedílnou.

5. Zánik platební povinnosti a vymáhání celní pohledávky.

§ 101.

Jak zaniká platební povinnost.

Platební povinnost zaniká:

- a) zaplacením celní pohledávky, a je-li podmíněná, splněním podmíny;
- b) jestliže zboží zanikne po vzniku platební povinnosti, avšak před vydáním zboží do volného oběhu, do záznamního styku nebo do dovozního styku s celní výhodou, nebo bude-li před vydáním za celního dozoru zničeno;
- c) jestliže strana po vzniku platební povinnosti, avšak před vydáním zboží do volného oběhu, do záznamního styku nebo do dovozního styku s celní výhodou změní svůj původní návrh tak, že zboží zůstane ve vázáém oběhu;
- d) jestliže strana u vyváženého clu podléhajícího zboží změní po vzniku platební povinnosti svůj původní návrh tak, že upustí od vývozu zboží;
- e) promlčením nebo prominutím celní pohledávky.

§ 102.

Promlčení.

(1) Celní pohledávka promlčuje se do roka po vzniku platební povinnosti. Byla-li celní pohledávka poshověna, běží promlčecí lhůta dnem po uplynutí poshověcí doby. Stal-li se trestný čin, promlčuje se pohledávka ve lhůtě stanovené pro promlčení výkonu trestu.

(2) Pohledávka za celní správou na vrácení clu promlčuje se do roka po oznámení rozhodnutí.

(3) Promlčecí lhůta přetrhuje se každým jednáním, jímž se uplatňuje nárok vůči straně nebo celní správě; potom běží nová lhůta.

§ 103.

**Prominutí celní pohledávky
z důvodu slušnosti.**

Celní správa může v jednotlivých případech zcela nebo částečně prominouti celní pohledávku a náhradu ušlých dávek, kdyby jich vybrání nebylo podle stavu věci slušné.

§ 104.

Vymáhání celní pohledávky.

Celní pohledávky vymáhají se jako dlužné daně přímé.

6. Upuštění od vybrání clu nebo vrácení clu.

§ 105.

Zpětný dovoz a vývoz zboží.

(1) Zboží tuzemské nebo zboží cizozemské vycelení zdomácněné stane se výstupem z celního území zbožím cizozemským, nebylo-li vyvezeno v záznamu (§§ 62—65) nebo převezeno přes celní cizinu v přepravním styku (§§ 66—68).

(2) Od vybrání dovozního clu může býtí upuštěno nebo vybrané clo vráceno, doveze-li vývozce zboží, jež do celní ciziny prodal nebo dal dô komise, zpět v nezměněném stavu, protože s obchodu sešlo nebo obchod se neuskutečnil nebo protože zboží bylo vráceno jako nevyhovující. Podobně může býtí vráceno vývozní clo ze zboží, jež bylo zpět dovezeno do celního území z důvodů shora jmenovaných nebo jež vůbec nevystoupilo z celního území.

(3) Dovozní clo může býtí vráceno nebo od vybrání vývozního clu upuštěno z důvodů jmenovaných v druhém odstavci, jestliže zboží z celní ciziny dovezené bylo v nezměněném stavu zpět vyvezeno.

§ 106.

Vrácení clu v jiných případech.

Clo zaplacené veřejnými dopravními podniky může býtí vráceno, když zboží bylo zničeno dříve, než mohlo býtí dodáno takovým podnikem příjemci.

7. Daně a jiné dávky; poplatky a výlohy.

§ 107.

Skladné.

(1) Skladné jest vyměřiti z hrubé váhy zboží zjištěné při jeho uložení do veřejného celního skladistě.

(2) Nařízením bude stanoveno, kdy a po jakou dobu jest uložené zboží osvobozeno od skladného.

§ 108.

Daně a jiné dávky.

(1) Celní sazebník nebo jiné zákony a nařízení podle nich vydaná stanoví, jaké daně a dávky mají se vybírat ze zboží při jeho celním projednávání.

(2) Bylo-li zboží vyrobeno ze hmot, z nichž se vybírá v celném území daň nebo dávka, nebo obsahuje-li takové hmoty jako příslušnou, může se vybírat ráhodní dávka.

(3) Ustanovení hlavy III. a V. tohoto zákona platí obdobně i o těchto daních a dávkách.

§ 109.

Poplatky a výlohy.

Nařízením bude stanoveno, kdy a v jaké výši vybírají se poplatky za vážení zboží, za dozor na zboží, za úřední doprovod a dočasnou úschovu zboží, za hmotnou práci při celním řízení, za projednávání zboží mimo celniště nebo mimo úřední hodiny atd., určené ke krytí hotových výloh a kdy jest hraditi výlohy vzniklé při celním řízení (výlohy za rozbor zboží, dobré zdání znalců atd.). Tyto výlohy a poplatky vybírají a vymáhají se jako dlužné daně přímé.

HLAVA V.

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY.

§ 110.

Stížnost do výměry celní pohledávky.

(1) Osoba, jež platí celní pohledávku, nebo příjemce zboží, jmenovaný v prohlášce, může si stěžovati do výměry celní pohledávky z důvodů, jež mají vliv na její výši (zařadění do sazebního čísla nebo položky, použití všeobecné sazby místo smluvní, výměra tary, výše ceny a pod.) buď ústně při projednávání zboží nebo písemně u celního úřadu, který vyměřil celní pohledávku.

(2) Celní úřad jest povinen učiniti o stížnosti podané ústně zápis a zjistiti se stěžovatelem předmět sporu vhodným způsobem (na př. vzorky, vyobrazeními, popisem a pod.). Stěžovatel může vyhraditi sobě nebo příjemci zboží, jmenovanému v celní prohlášce, že odůvodní stížnost písemně ve stížnostní lhůtě (§ 112).

(3) Stížnost nemá odkládacího účinku.

(4) Uzná-li celní úřad, že stížnost jest zřejmě důvodná, vyhoví jí, jinak předloží ji ministerstvu financí k rozhodnutí.

(5) Ministerstvo financí přezkouší věc a rozhodne o stížnosti; může též změnit sporné vyměření celní pohledávky, avšak v nepro-

spěch stěžovateli jen v opravné lhůtě (§ 95). Uzná-li, že jest toho potřebí, může konati šetření nebo slyšeti znalce a může též uložiti stěžovateli nebo příjemci zboží, jmenovanému v celní prohlášce, aby svoje tvrzení dokázal.

(6) Byla-li písemná stížnost podána po uplynutí stížnostní lhůty nebo nelze-li v době, kdy stížnost byla podána, s určitostí zjistiti totožnost zboží nebo předmět sporu, zamítne celní úřad stížnost. Do rozhodnutí, jímž byla stížnost zamítnuta, může si osoba, již bylo dánno rozhodnutí, stěžovati písemně u celního úřadu, který stížnost zamítl, okrskové celní správě, ježíž rozhodnutí jest konečné.

§ 111.

Ostatní právní stížnosti.

(1) Domnívá-li se někdo, že rozhodnutím celního úřadu nebo okrskové celní správy jako první stolice byla porušena jeho práva, může si stěžovati písemně u úřadu, který rozhodl.

(2) O těchto stížnostech rozhoduje s konečnou účinností úřad přímo nadřízený úřadu, který vydal naříkané rozhodnutí.

(3) Stížnost nestaví účinnosti vydaného rozhodnutí; úřad, který vydal naříkané rozhodnutí, může však odložiti jeho výkon.

§ 112.

Společná ustanovení.

(1) Lhůta, ve které může býti podána stížnost, činí 30 dnů a počíná dnem po doručení výměru. V oněch případech, ve kterých celní úřad nevydává formálního výměru, jest výměrem oznámení, kterým úřad po prvé požaduje, aby určitá osoba zaplatila vyměřenou celní pohledávku.

(2) Připadne-li poslední den stížnostní lhůty na neděli nebo zákonem uznaný den sváteční nebo památný, koní lhůta příštím všedním dnem. Dny poštovní dopravy nepočítají se do lhůty, byla-li stížnost dána na poštu doručené.

(3) Nevyhoví-li celní úřad nebo okrsková celní správa, rozhodující v první stolici, žádosti strany, musí odůvodnit — mimo případ rozhodnutí dle volného uvážení — své rozhodnutí a vždy připojiti k němu poučení o opravném prostředku, o stížnostní lhůtě i o tom, u kterého úřadu může býti stížnost podána. Nebylo-li dáno poučení, stane se rozhodnutí pravoplatným, nepodá-li strana celní správě žádné stížnosti do 60 dnů po doručení rozhod-

nutí. Nesprávné poučení nemůže býti straně na újmu.

(4) Úřad rozhodující o stížnosti hodnotí průvody a důkazy podle své úvahy.

(5) Úřad rozhodující o stížnosti jest povinen odůvodnit své rozhodnutí, jde-li o materiellně-právní nárok strany.

(6) Podrobnosti správního řízení celního stanoví nařízení.

(7) Výlohy řízení hradí stěžovatel, nebyl-li rozhodnutím uznán nárok hájený stížností. Výlohy uloží se v rozhodnutí a vyberou jako dlužné daně přímé. Celní správa může požadovati, aby stěžovatel předem dal přiměřenou zálohu na úhradu výloh.

HLAVA VI.

TRESTNÍ USTANOVENÍ.

1. Všeobecná ustanovení.

§ 113.

Trestné činy.

Činy trestními podle celních zákonů a nařízení jsou:

a) celní přestupky (§§ 129—131 a 133 až 136),

b) celní nepořádnosti (§ 137).

§ 114.

Pokus.

Pokus celních přestupků jest trestní jako dokonaný čin. Při výměře trestu jest však přihlížeti k tomu, že zůstalo při pokusu, jako k polehčující okolnosti.

§ 115.

Účast na celních přestupcích.

Stejný trest, jaký jest stanoven pro parohatele, stíhá též osoby, které jsou trestné pro účast na trestném činu.

§ 116.

Souběh několika trestních činů.

(1) Byl-li spáchán celní přestupek s činem trestním podle jiného zákona, jest uložiti tresty stanovené v obou zákonech.

(2) Má-li se užítí na totéž jednání několika trestních ustanovení tohoto zákona, jest vyměřiti trest podle ustanovení, které stanoví nejtěžší trest.

(3) Spáchal-li někdo několik samostatných celních přestupků, jest uložiti veškeré, proto jednání stanovené tresty vedle sebe. Trest na svobodě, uložený kromě pokuty, nesmí však přesahovati jeden rok stejně tak, jako trest na svobodě, nastupující místo nedobytných pokut.

§ 117.

Tresty.

(1) Trestné činy stíhají se:

a) trestem na svobodě,

b) pokutou,

c) propadnutím předmětu přestupku.

(2) Tyto tresty lze uložiti buď jednotlivě nebo vedle sebe podle ustanovení tohoto zákona.

§ 118.

Trest na svobodě.

Trestem na svobodě podle tohoto zákona jest vězení (uzamčení).

§ 119.

Pokuta.

(1) Vyměřuje-li se pokuta podle celní pohledávky, vypočítá se podle smluvní sazby, bylo-li uznáno, že zboží jest výrobek smluvního státu, jinak podle všeobecné celní sazby.

(2) Základem pro výměru pokuty jest celní pohledávka (§ 8).

(3) Nelze-li cenu zboží nebo celní pohledávku, podle nichž jest pokuta vyměřiti, ani zjistiti ani odhadnouti, jest uznati na pokutu od 20 Kč do 500.000 Kč podle okolností případu.

§ 120.

Náhradný trest na svobodě.

(1) Je-li pokuta uložena podle tohoto zákona nedobytná, nastoupí místo ní náhradný trest vězení (uzamčení) od jednoho dne do jednoho roku.

(2) Náhradný trest vězení (uzamčení) stanoví se ve výměře jeden den za sto až

třista Kč podle míry provinění a podle výdělečných, důchodových, majetkových a jinakých osobních poměrů vinníkových.

§ 121.

Z a b a v e n í.

(1) Zboží, jež může propadnouti nebo býti průkazem v trestním řízení, jest co nejdříve zabaviti. Bylo-li zboží zabaveno podle ustanovení § 14, není potřebí zabavovati je ještě zvlášť v trestním řízení.

(2) Bylo-li zabavené zboží prodáno, zaniká zabavení, jakmile bylo zboží odevzdáno zciziteli nabylvateli, leč by nabylvatel v tuto dobu o zabavení věděl nebo mohl by o něm věděti, kdyby se nedopustil hrubé nedbalosti.

§ 122.

P r o p a d n u t í.

(1) Zní-li nález na propadnutí zboží, přechází zabavením zboží právo vlastnické k němu na stát. Práva třetích osob zanikají tímto okamžikem.

(2) Na propadnutí nesmí býti uznáno, patří-li zboží nebo věcné právo k němu osobě, která o podloudnictví ani nevěděla, ani mu nenadřovala, ani neměla z něho prospěchu.

(3) Propadnutí nemusí býti vyřčeno, kdyby bylo nepřiměřeně kruté.

§ 123.

S a m o s t a t n é p r o p a d n u t í.

Nemůže-li býti nikdo pro spáchané podloudnictví trestán, jest uznati na samostatné propadnutí. Ustanovení druhého odstavce § 122 platí i tu.

§ 124.

R u č e n í t r ě t i c h o s o b .

(1) Obchodníci, živnostníci, zemědělští a jiní podnikatelé, kteří dovážejí, vyuážejí nebo provážejí zboží pro účely svého podniku, ručí za pokuty uložené jejich zřízencům nebo učnům pro celní přestupky, spáchané při vykonávání služebních úkonů; ručení nenastane, byl-li celní přestupek spáchan bez vědomí podnikatele, případně jeho zástupce nebo nemohl-li mu podnikatel nebo jeho zástupce zabrániti, leč by měl prospěch z jejich činu.

(2) Veřejné dopravní podniky (kromě státních) ručí za pokuty, k nimž byli odsouzeni jejich zřízenci pro celní přestupky spáchané při vykonávání služebních úkonů.

(3) Jiné osoby ručí za pokuty, k nimž byly pro celní přestupky odsouzeny osoby jsoucí pod jejich dohledem a patřící k jejich společné domácnosti; neručí však, byl-li celní přestupek spáchan bez jejich vědomí nebo jestliže mu nemohly zabrániti.

§ 125.

J a k s e u p l a t n u j e r u č e n í t r ě t i c h o s o b .

(1) Vůči osobě, která ručí, smí býti činěn nárok teprve, když nelze pokuty vydobýti ani z ručícího předmětu ani od odsouzeného, leč by odsouzený spáchal celní přestupek ve prospěch osoby ručící nebo tato osoba měla z toho prospěch.

(2) Trest na svobodě (§ 120), uložený pro případ nedobytnosti pokuty, může býti vykonán celý nebo částečně, aniž jest činěn nárok vůči ručící osobě, spáchal-li odsouzený celní přestupek pro vlastní prospěch a neměl-li ručící z toho prospěchu.

§ 126.

V ē c n ě r u č e n ī.

(1) Za pokutu a za útraty řízení ručí předmět celního přestupku.

(2) Mimo zboží ručí za pokutu a útraty trestního řízení dopravní prostředky, jichž bylo použito při celném přestupku, kromě dopravních prostředků veřejných dopravních podniků, dále věci, jichž bylo užito k zabalení zboží nebo k zakrytí podloudnictví a jež byly při spáchaní skutku zadrženy, pokud jsou zabaveny.

(3) Od ručení může býti upuštěno, bylo-li by nepřiměřeně kruté.

§ 127.

V y b r á n í c e l n í p o h l e d á v k y , p o k u t y a ú t r a t .

(1) Trestním řízením není dotčeno vyměření a vybrání celní pohledávky celní správou.

(2) Vykoná-li se věcné ručení, zapráví se z výtěžku celní pohledávka a útraty vzniklé jejím vymáháním, pokuta a útraty trestního

řízení v tomto pořadí a přede všemi jinými nároky.

§ 128.

Promlčení.

(1) Trestní stíhání celních přestupků promlčuje se za tři roky, stíhání celních nepořádností za rok, počínajíc dnem, kterého byl čin spáchán.

(2) Výkon trestů, které byly uloženy pro celní přestupky, promlčuje se za pět roků a výkon trestů uložených pro celní nepořádnosti za rok, v obou případech počínajíc dnem, kterého rozhodnutí vešlo v moc práva.

2. Celní přestupky.

§ 129.

Podloudnictví se zakázaným zbožím.

Kdo úmyslně proti zákazu dopraví přes celní hranici zboží, jehož dovoz, vývoz nebo průvoz jest zakázán, nebo kdo úmyslně proti dovoznímu zákazu uvede do volného oběhu zboží, jehož dovoz jest zakázán, jež však bylo poukázáno, uskladněno nebo zaznamenáno, nebo kdo úmyslně proti vývoznímu zákazu nedoveze zpět ve stanovené lhůtě zboží, jehož vývoz jest zakázán, dopustí se podloudnictví se zakázaným zbožím. Toto podloudnictví trestá se pokutou jedenkrát až čtyřikrát tak velikou, jako jest cena zboží; kromě pokuty jest uznati na propadnutí zboží, byť i nepatřilo odsouzenému, při čemž však nutno dbát ustanovení § 122.

§ 130.

Podloudnictví se zbožím podléhajícím clu.

Kdo jakýmkoli způsobem úmyslně zkrátí celní důchodek, zejména tím, že zboží clu podléhající nedodá celnímu úřadu, při celném řízení je zatají, uvede zboží, jež jest v oběhu vásaném, do volného oběhu, nebo kdo vyláká celní výhodu mu nepříslušející, dopustí se podloudnictví se zbožím clu podléhajícím. Toto podloudnictví trestá se pokutou dvakrát až dvanáctkrát tak velikou, jako jest cena zboží, jehož dovoz jest zakázán, nebo pokutou dvakrát až dvanáctkrát tak velikou, jako jest celní pohledávka, jde-li o jiné zboží; kromě pokuty může být uznáno na propadnutí zboží (§ 122), byť i nepatřilo odsouzenému.

§ 131.

Závažnější případy podloudnictví.

(1) Kromě pokuty může být v případech §§ 129 a 130 uložen trest na svobodě od jednoho dne do jednoho roku:

a) jestliže zkrácená celní pohledávka (§§ 8 a 119, odst. 2.) převyšuje 5000 Kč;

b) jestliže vinník byl již jednou pro podloudnictví pravoplatně odsouzen a dopustí se opětovně podloudnictví do pěti let po odsouzení.

(2) Kromě pokuty jest uznati na trest na svobodě od jednoho dne do jednoho roku:

a) když pachatel spáchá podloudnictví úmyslně společně se dvěma nebo více osobami;

b) když pachatel dopouští se podloudnictví po živnostensku nebo ze zvyku;

c) když pachatel se snaží uniknouti svému zadržení nebo zadržení předmětu podloudnictví, používaje při tom zvířat nebo dopravního prostředku poháněného mechanickou silou, nebo když tímto způsobem se snaží po zadržení osvoboditi sebe nebo předmět přestupku;

d) když má podloudník při činu u sebe zbraň, aby mohl odporovati zadržení.

§ 132.

Trestní celní dozor.

(1) Osoby, které byly odsouzeny pro podloudnictví spáchané po živnostensku nebo ze zvyku, mohou být dány celní správou pod trestní celní dozor až na dobu tří let po odpykání trestu.

(2) Proti osobám daným pod trestní celní dozor mohou být nařízena jednotlivá nebo veškerá omezení uvedená v §§ 25 a 26.

§ 133.

Celní zatajování.

Kdo zboží podloudně dovezené vědomě koupí, přijme za zástavu nebo jinak na sebe převede, zatají nebo prodá v úmyslu získat majetkový prospěch, dopustí se celního zatajování. Tento celní přestupek trestá se pokutou jedenkrát až čtyřikrát tak velikou, jako jest cena zboží, jehož dovoz jest zakázán, nebo pokutou dvakrát až dvanáctkrát tak velikou, jako jest celní pohledávka, jde-li o jiné zboží; kromě pokuty může být uznáno na propadnutí zboží (§ 122), byť i nepatřilo odsouzenému.

§ 134.

Nadřování podloudnictví.

(1) Kdo úmyslně jest nápomocen jiné osobě, která se dopustila podloudnictví, aby jí zajistil prospěch z činu, dopustí se nadřování podloudnictví. Toto nadřování trestá se pokutou jedenkrát až dvakrát tak velikou, jako jest cena zboží, jde-li o zboží, jehož dovoz jest zakázán, nebo pokutou jedenkrát až čtyřikrát tak velikou, jako jest celní pohledávka, jde-li o jiné zboží.

(2) Stejného přestupku dopustí se osoba, která úmyslně napomáhá jiné osobě, která se dopustila podloudnictví, aby ušla potrestání. Toto nadřování trestá se pokutou do 20.000 Kč, jež však nesmí být vyšší než nejvyšší pokuta, která může stihnouti pachatele.

(3) Pro nadřování není trestna osoba, jež pomáhala osobě, s níž jest spřízněna v linii vzestupné nebo sestupné, svému sourozenci nebo manželu.

§ 135.

Ztěžování celního dozoru.

(1) Kdo, nedopouštěje se podloudnictví, úmyslně:

a) jedná proti ustanovením omezujícím přestup celní hranice (§§ 21 a 22) se zbožím, jehož dovoz nebo vývoz jest zakázán, nebo se zbožím, podléhajícím clu, daním nebo jiným dávkám;

b) nedbaje ustanovení omezujících oběh zboží (§§ 25 a 26), zboží odebírá, dále dopravuje, uschovává nebo prodává;

c) uloží zboží, jehož dovoz nebo vývoz jest zakázán, nebo zboží podléhající clu, daním nebo jiným dávkám ve vlaku nebo na lodích na nenáležitém místě (§ 75);

d) vyloží nebo vyhodí zboží, jehož dovoz jest zakázán, nebo zboží podléhající clu, daním nebo jiným dávkám z vozidla nebo plavidla po přestupu celní hranice před přechodem k celnímu úřadu nebo zboží, jehož výstup musí být prokázán, po výstupním celním řízení před přestupem celní hranice;

e) svěmcně odnímá zboží celnímu dozoru, dopustí se ztěžování celního dozoru.

(2) Tento celní přestupek trestá se pokutou jedenkrát až dvakrát tak velikou, jako jest cena zboží, jde-li o zboží, jehož dovoz nebo vývoz jest zakázán, nebo pokutou jedenkrát až čtyřikrát tak velikou, jako jest celní pohledávka, jde-li o jiné zboží.

§ 136.

Ohrožení celního důchodu.

(1) Kdo, nedopouštěje se podloudnictví, vědomě nebo z hrubé nedbalosti zamlčí v celni prohlášce nějaké zboží nebo udá menší množství zboží nebo učiní nesprávné údaje o druhu, povaze, zemi původu nebo určení zboží nebo o zamýšleném použití, dopustí se, může-li jeho jednáním být zkrácen celní důchodek nebo vylákána celní výhoda, ohrožení celního důchodu. Tento celní přestupek trestá se pokutou jedenkrát až čtyřikrát tak velikou, jako jest ohrožená celní pohledávka nebo možná celní výhoda.

(2) Témuž trestu podléhá, kdo vědomě nebo z nedbalosti použije zboží, pro něž bylo dosaženo na základě správných údajů celního osvobození nebo celní výhody, později k účelu, který neodpovídá získanému celnímu osvobození nebo celní výhodě, aniž to oznámil celnímu úřadu.

3. Celní nepořádnosti.

§ 137.

(1) Kdo jedná proti ustanovením tohoto zákona nebo proti nařízením vydaným k provedení tohoto zákona jinak, než jest uvedeno v §§ 129—131 a 133—136, dopustí se, když takovým jednáním byl ztížen řádný výkon celního dozoru, celní nepořádnost. Celní nepořádnost trestá se pokutou do 1000 Kč, pokud není na ni stanoven těžší trest podle jiných zákonů.

(2) Trest může být zvýšen až do 10.000 Kč, překáží-li pachatel úmyslně svým jednáním orgánu celní správy při výkonu služby.

(3) Celní nepořádnosti, spáchané ve službě zaměstnanci veřejného dopravního podniku, trestají jejich představení jako porušení služebních povinností; v ostatních případech trestají celní nepořádnosti úřady celní správy.

4. Konečná a přechodná ustanovení.

§ 138.

(1) Pokud není v tomto zákoně zvláštních ustanovení o celních trestných činech, platí pro jejich stíhání a trestání se změnami níže uvedenými ustanovení důchodkového trestního zákona z roku 1835, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi trestní ustanovení třicátkových řádů z roku 1754 a 1788 s instrukcí

z roku 1842 a zákonného článku XI/1909 se všemi doplnky a dodatky.

(2) Celní přestupky jsou těžkými důchodkovými přestupky.

(3) Celní trestné činy spáchané osobami, které nedosáhly čtrnáctého roku, se jim ne přičítají.

(4) Ustanovení o nejvyšší výměře pokut platí jen tehdy, když místo pokuty převyšující tuto nejvyšší výměru uloží se trest na svobodě.

(5) Účastí na celních přestupcích podle tohoto zákona rozumí se původcovství a spoluvinia; nadřžování rovná se účastenství podle důchodkového trestního zákona z roku 1835 a instrukce k třicátkovému rádu z roku 1842.

(6) Celní přestupky trestají důchodkové soudy.

(7) Úřady a důchodkové soudy rozhodující o celních přestupcích a celních nepořádnostech hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení.

(8) Trestních ustanovení tohoto zákona jest užiti též na celní přestupky spáchané před jeho účinností, o nichž nebylo ještě pravoplatně rozhodnuto, leč by byl zákon platný v době činu pachatelí příznivější.

(9) Neznalost tohoto zákona, dovozních, vývozních a průvozních zákazů, celního sazebníku a ustanovení vydaných k jejich provedení a vysvětlení neomlouvá.

HLAVA VII.

ZAVĚREČNÁ USTANOVENÍ.

§ 139.

V y v l a s t n ě n í .

(1) Zařízení jmenovaná v § 25, která trvají v době počátku účinnosti tohoto zákona a znesadňují přehled celní hranice a kontrolu oběhu zboží, mohou být vyvlastněna ve prospěch státu, pokud jest toho nevyhnutelně zapotřebí k přehledu celní hranice a kontrole oběhu a pokud nelze dosíci převodu jejich vlastnictví na stát dohodou.

(2) Předmětem vyvlastnění může být zvláště postup vlastnictví nemovitostí, čítajíc v to budovy, zřízení služebností a jiných věcných práv k nemovitým věcem, postup, ome-

zení a zrušení takovýchto práv, i trpění zařízení, která výkon práva vlastnického omezují.

(3) Má-li vyvlastnění být omezeno na zřízení přiměřené služebnosti nebo má-li být vyvlastněna pouze část nemovitosti, může vlastník žádati za výkup služebného předmětu, pokud se týče nemovitosti, kdyby mu zamýšleným vyvlastněním bylo znemožněno další účelné užívání služebného předmětu, resp. celé nemovitosti.

(4) Předmět a rozsah vyvlastnění stanoví ministerstvo financí vydáním vyvlastňovacího nálezu, v němž jest zároveň stanoviti výši odškodného, které musí za vyvlastnění být poskytnuto. Převyšuje-li odškodné, které má být přiznáno, 10.000 Kč, musí vydání tohoto nálezu předcházeti komisionelní jednání, k němuž jest nejpozději osm dní předem pozvat majitele nemovitosti, která má být vyvlastněna, i osoby, které mají na ní věcná práva. V ostatních případech stačí dříve pouze vyslechnouti majitele a jmenované osoby. Odškodné se vyměří odhadem přísežných znalců podle zásad stanovených v §§ 4 až 8 zákona ze dne 18. února 1878, č. 30 ř. z., o vyvlastňování k účelům stavby železnic a provozování jízdy po nich, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi v druhém oddílu zákonného článku XLI/1881 o vyvlastňování.

(5) Vyvlastňovací nález ministerstva financí nabývá účinnosti dnem, kterého byl straně doručen, a jest konečný. Strana, která se pokládá za zkráceno stanovením výše odškodného, může během jednoho roku od doby, kdy vyvlastňovací nález nabyl účinnosti, žádati za stanovení jeho výše u místně příslušného okresního soudu, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi u sborového soudu, příslušného podle § 43 zákonného článku XLI/1881. Výkonu vyvlastňovacího nálezu nemůže však být zabráněno, bylo-li odškodné, stanovené ministerstvem financí, u soudu složeno. Pro soudní řízení, jímž se vysetřuje odškodné, pro stanovení odškodného dohodou, i pro zjištění nároků, které mají třetí osoby na uspokojení z odškodného na základě svých věcných práv, platí obdobně předpisy zákona č. 30/1878 ř. z., na Slovensku a v Podkarpatské Rusi zákonného článku XLI/1881.

§ 140.

Ú c i n n o s t z á k o n a .

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1928.

(2) Zároveň pozbyvají pro obor celního práva účinnosti zákony a nařízení, jednající o celním právu a celném řízení, zejména §§ 1 až 380 celního a monopolního řádu z roku 1835 a příslušná ustanovení třicátkových řádů z roku 1754 a 1783 a instrukce k nim z roku 1842, zákony o celním sazebníku ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z. a zákonny článek LIII/1907 a zákon o celním území a vybíráni cla ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n.

(3) Jediné článek II. zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., zákon ze dne 22. června 1926, č. 109 Sb. z. a n. (mimo ustanovení druhého odstavce čl. III. a ustanovení čl. VIII.) a celní sazebník podle nich upravený zůstanou v účinnosti až do dne, kterého nabude účinnosti nový celní sazebník.

(4) Ustanoveními tohoto zákona není dotčen zákon ze dne 26. dubna 1923, č. 96 Sb. z. a n.

§ 141.

P r o v e d e n í z á k o n a .

Tento zákon provedou ministři financí, průmyslu, obchodu a živností a zemědělství po dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Peroutka v. r.,
též za ministra Dr. Englise.

Dr. Srdíčko v. r.